

ΟΙ ΟΡΝΙΘΕΣ Τ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αριστοφάνης 50 χρόνων

Ασπασία 50 »

Ηρακλής 50 »

Ερμιόνη 50 »

Φίλιππος 25 »

Αλκμήνη 20 »

Υπουργός 45 »

Ηλέκτρα 40 »

Διογένης 45 »

ΟΙ ΟΡΝΙΘΕΣ Τ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Α΄ ΠΡΑΞΗ

ΕΙΚΟΝΑ 1

(Αυλή χωριάτικου σπιτιού. Πίσω μεγάλη πόρτα που οδηγεί στην κλασική καμάρα. Αριστερά και δεξιά της πόρτας παράθυρα. Δεξιά μαντρότοιχος που συνορεύει με το σπίτι του Ηρακλή. Στην άκρη του μαντρότοιχου ξωπόρτι που οδηγεί στο δρόμο. Αριστερά ξύλινο καγκέλι που οδηγεί στην αυλή, όπου βρίσκονται οι όρνιαθες.

Με το άνοιγμα της αυλαίας η Ερμιόνη φαίνεται η μισή πάνω από τον μαντρότοιχο).

- ΕΡΜΙΟΝΗ Εεε Αριστοφάνηνηη, εεε Αριστοφάνηνηη, κόρη Ασπασία, κόρη Ασπασίααα
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Έρχεται από την αυλήν. Ανοίγει το ξωπόρτι και το κλείνει). Τι θέλεις κόρη τζι εσήκωσες τον κόσμο που τες φωνές;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Κόρη Ασπασία, εν η τελευταία φορά που σας το λαλούμε. Δεν υποφέρεται πκιον τούτη η κατάσταση. Ή θα γενεί έναν έλεος ή θα δώσουμε την υπόθεση στην αστυνομία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Να τη δώσετε. Ο Θεός να σας φωτίσει να τη δώσετε. Να γλιτώσετε εσείς, να γλιτώσω τζι εγώ.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Τι είπες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ο Θεός να σας φωτίσει λαλώ, να δώσετε την υπόθεση στην αστυνομία.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Καλάν κόρη, εσάς δε σας διά η μυρωδικιά;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εσυνηθίσαμεν την.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Άμαν έρχεστε πόξω, πάλε δεν καταλαβαίνετε τίποτε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Φαίνεται η μούττη μας εσυνήθισεν τη βρώμα.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Να πιάσεις τον Αριστοφάνην με τον τρόπο σου, πέρχι τον καταφέρεις να τες σηκώσει που δαμέσα. Γιατί θ' αρρωστήσομεν ούλλοι με τούτον το κακό. Θα μας πιάσει καμιά πανούκλα.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Πόσες φορές να του πω. Εβαρέθηκα να τσακκώνουμαι μαζίν του.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Πάντως σου το λαλώ. Εν η τελευταία φορά που σας τη χαρίζομεν.
(Ο Αριστοφάνης έρχεται από το δρόμο. Κρατά ένα χαρτοφύλακα πολυτελείας και μια εφημερίδα. Κάθε φοράν που έρχεται από το δρόμο κρατά το χαρτοφύλακα).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Χαίρετε.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αααα ήρτες πάνω στην ώραν. Έλα κάμε καλά μαζίν της.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι συμβαίνει Ερμιόνη;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Πε μου Αριστοφάνη, ώσπου θα πάει τούτη η ιστορία; Εχαρίσαμε σας τη μιαν, εχαρίσαμε σας την δυο, τρεις, πέντε, δέκα. Εσείς δεν αντρέπεστε καλέ.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε ποιο θέμα αναφέρεσαι Ερμιόνη;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Τι είπες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιον εν το πρόβλημα σου λέω.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Πε μου περιπαίζεις με; Δεν ιξέρεις ποιον εν το πρόβλημα; Το πρόβλημα εν οι όρνιθες σου. Που το μισό χωροκόν τζιαι πάνω, για να περάσεις πρέπει να κρατάς την μούττην σου. Εσάς καλέ δε σας ενοχλεί; Χαρά στη μούττη!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να μου επιτρέψεις να παρατηρήσω Ερμιόνη ότι είσαι υπερβολική. Τούτο φαίνεται και από το γεγονός ότι κανένας άλλος δε διαμαρτύρεται εκτός της αφεντιάς σου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Τι είπες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μεγαλοποιείς, λέω, το πρόβλημα.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Δεν εκατάλαβα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Φωνάζοντας). Κάμνεις τον ψύλλον κάμηλον, λαλώ.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Ώστε κάμνω τον ψύλλον κάμηλον. Καλά ρε, καλά. Θα σε κανονίσω εγώ. Αλλά να μεν σου κατοφανεί.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν νομίζεις Ερμιόνη ότι υπάρχει υπόθεση για καταγγελίαν, κατάγγειλε την.
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Εμφανίζεται δίπλα στην Ερμιόνη). Δεν υπάρχει υπόθεση Αριστοφάνη; Ξέρεις πόσα χρόνια έσει, που ψηφίστη-

- κεν ο νόμος, που απαγορεύει τα ζώα στες αυλές; Που τότε που 'φύαν οι Εγγλέζοι! Που την ανεξαρτησίαν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εγώ για να 'μαι ειλικρινής δεν έχω υπόψη μου έτσι νόμο.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εεεε, τώρα θα τον μάθεις.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όπως είπα και στη γυναίκα σου Ηρακλή δικαιούστε, αν νομίζετε ότι υπάρχει υπόθεση για καταγγελίαν, να το πράξετε.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Άκουσα που το είπες. Ήμουν πίσω που τον τοίχον. Άκουα. Δεν είμαι κουφός. Αλλά έναν πράμα να ξέρεις. Αν νομίζεις ότι θα μπορείς να κλείεις πάντα το στόμαν τζιαι τ' αμμάθκια των αστυνομικών γελιέσαι. Θα 'βρω τρόπον εγώ, να βγάλω που δαμέσα τες βρωμοόρνιθές σου, μακάρι να σηκώνεσαι πάνω τζιαι να φακκάς χαμαί.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι σου εκάμαν οι όρνιθες Ηρακλή; Τι σου εκάμαν τα πετεινά του πλάστη μου. Δεν εν παραξενιά σας; Τόσα χρόνια οι αυλές μας ήταν γεμάτες με ούλλα τα ζωντανά. Γουρούνια, κουνέλια, όρνιθες, πεζούνια, τσούρες, τσουρούδκια, βούδκια, γαδούρκα. Τότε δεν ενοχλούσαν κανένα. Σήμερα δεν ανέχεστε δήθεν πέντε δέκα όρνιθες!
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τότε ήταν ούλλος ο κόσμος. Ήταν άλλοι τζιαιοί. Τα χτηνά ήταν ξαπόλυτα. Τες ακαθαρσίες τους εκάμναν τες έξω στο φως του ήλιου. Ο ήλιος τζι ο αέρας εστεγνώνεν τα. Σήμερα, όπως τες έσιετε περιορισμένες, ούτε στεγνώνουν, ούτε ξεβρωμούν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν τες αφήσουμε ξαπόλυτες παραπονιέστε ότι πετούν τζιαι κατεβαίνουν στην αυλή σας. Αν τες περιορίσουμε παραπονιέστε ότι βρωμούν. Δεν ξέρουμεν τι να κάμουμε.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Να τες ξιλείψεις ή να τες βγάλεις έξω που το χωρκόν. Έσιεις τόσα χωράφκια, δοξάζω τον Θεόν μου, γυρόν-γυρόν του χωρκού.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εγγυάσαι μου τες που τες κλειψίς; Αν μου τες εγγυάσαι, σου δίνω το λόγο μου να τες μετακινήσω.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ούτε τράπεζα είμαι, ούτε συνεργατική, για να σ' εγγυηθώ.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Βλέπεις ότι έχω δίκαιον!

- ΗΡΑΚΛΗΣ Δεν είσαις δίκαιον τζιαι ξέρεις το. Αλλά ξαναλαλώ σου το. Δεν ημπορείς επ' άπειρον να βροίσκεις φίλους να σε καλύπτουν
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Μπαίνει από το δρόμο. Μιλά με τη μύτη). Γεια. Τι επάθετε πάλε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι θέλεις να πάθουμεν. Τα συνηθισμένα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δεν τες πουλάτε να τελειώνει τούτη η ιστορία! Εβαρέθηκα να σας ακούω κάθε μέρα, κάθε μέρα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είσαι πολλά φτανοτζιέφαλος.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είμαι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ρε Φίλιππε, πιασ' τον τζύρη σου, γιε μου, με το καλόν, να τες βκάλετε έξω που δαμέσα, για να μεν φτάσουμε στα δικαστήρια.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πόσες φορές να του πω. Εβαρέθηκα.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εγώ να ξέρεις, εν για το χαττίριν της μάνας σου τζιαι το δικό σου, που δεν έφτασα ακόμα στα άκρα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γιατί εμείς δεν έχομεν πρόβλημα; Απορώ μαζί σας. Τόσον αριστοκρατική εν η μούττη σας!
- ΑΛΚΜΗΝΗ (Εμφανίζεται ξαφνικά από τον τοίχο). Για μας εν σειρόττερα, θκειε Αριστοφάνη. Γιατί συνήθως φυσά που την μερκάν σας τζιαι φέρνει τες μυρωδικές έσσω μας.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Καλά λαλεί η κοπελλούδα. Όταν έρχομαι ποτζεί κοντά σας, εν καλλίττερη η κατάσταση.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ό,τι τζι αν συμβαίνει, ώσπου ξωμακρίζεις γίνεται σειρόττερα.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Όσπου ξωμακρίζεις, Θεέ μου, κρατάς την μούττη σου.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Όπως συμβαίνει με τους βόθρους.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Τους βόθρους ναι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τζείνοι που ξιντηλούν δεν νιώθουσιν τη βρώμα.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Βρώμα τζιαι δυσωδία.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Βρώμα Θεέ μου.
- ΟΙ ΤΡΕΙΣ Βρώμα-βρώμα.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εεεε άκουσε σας το χωρκόν. Εβκήκετε πάνω στον τοίχο να κάμετε χορωδία; Εγώ ό,τι είχα να πω, είπα το. Όποιος έσειε παράπονον να πάει να το κάμει.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Θα πάω ρε. Θα πάω. Αύριον τζιόλας. Μα τούτην τη φοράν δε θα πάω δαμαί στην αστυνομίαν της περιοχής. Γιατί ξέρω το. Τούτους τους κερατάες ταΐζεις τους. Τρώσιν που τες όρνιθες σου τούτοι οι κερατάες.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Ξέρουμεν το. Τρώσιν που τες όρνιθες σου οι κερατάες.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Μεινίσκει τίποτε κρυφόν; Ξέρουμεν το. Ούλλος ο κόσμος ξέρει το! Τρώσιν που τες όρνιθες σου οι κερατάες.
- ΟΙ ΤΡΕΙΣ Οι κερατάες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κατεβάτε κάτω. Ελάτε ποδά να κουβεντιάσουμεν ανθρωπινά, παρά να κράζετε όπως τους πετεινούς πάνω στον τοίχον.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τίποτε δε θέλω ν' ακούσω. Αύριο θα κατεβώ στον κεντρικό σταθμό στην πόλη. Θα ζητήσω να δω τον ιδιον τον αστυνόμον.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Να δει τον ιδιον τον αστυνόμον.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τον ιδιον τον αστυνόμον.
- ΟΙ ΤΡΕΙΣ Τον αστυνόμον. (Εξαφανίζονται. Παύση).
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άτε να δούμεν, τώρα τι θα κάμεις!
- ΦΙΛΗΠΠΟΣ Τι θα κάμει; Ή θα τες σφάξει ή θα τες πουλήσει όσα-όσα. Να γλιτώσουμεν τζι εμείς τζι ο κόσμος ο ξένος.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δε με ξέρετε καλά εμένα. Δε γνωρίζετε καλά τον Αριστοφάνη.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αν τα βάλεις με τον αστυνόμο να σε παραδεχτώ.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δε γνωρίζετε καλά τον Αριστοφάνη
- ΦΙΛΗΠΠΟΣ Χαμογελά αντί να κλαίει. Άμα τον κάτσουν φυλακή θα καταλάβει.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μακάρι να τον κάτσουν μέσα να ππέσει νάκκον η μούτη του.
- ΦΙΛΗΠΠΟΣ Μόλις τον συλλάβουν θα πεταχτώ ν' ανοίξω τον γουμάν τους, να πετάσουν να φύουν. Να μεν μείνει ούτε μια.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Κοροϊδεύοντας). Μα μα μα μα μα. Πε μου κυρία, ετάι-
σες σήμερα τες όρνιθες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ετάισα τες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι τες ετάισες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μάννα εξ ουρανού.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ορίστε τούτα τα χαμπάκια. Να τα βάλλεις μέσα στο
νερόν τους. Έναν κάθε πρωί.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Γοράζεις τους τζιαι βιταμίνες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Κάτι για τη βρώμα δεν ανακαλύψαν;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είναι προληπτικά για τες αρρώστιες. Όπως σου είπα.
Έναν κάθε πρωί.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Να τους τα βάλλει η αφεντιά σου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Αν τους τα βάλεις ούλλα μονομιάς θα τες πειράξει;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πρόσεξε καημένε μου γιατί ξέρεις τζιαι την πελλάρα μου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Καφέν που σου παράγγειλα έφερες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έφερα. (Βγάξει από το χαρτοφυλάκιο). Ορίστε. Καφέ.
Τζιαι ζάχαρη. Είπες μου τζιαι μαΐντανό. Τζιαι σέλλινον.
Ορίστε.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ένας που σε θωρεί με τουν' την παλάσκα, θα νομίζει ότι
κουβαλεις τα μυστικά του κράτους. Πού να 'ξερεν ότι
παίρνεις ανκά τζιαι φέρνεις σαλατικά.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ό,τι διαθέτει ο καθένας. Ό,τι διαθέτει. Οι άλλοι που τες
κρατούν καμαρωτοί-καμαρωτοί τι έχουν μέσα νομίζεις;
Την σοφίαν του κόσμου τούτου; Για την πόζαν την κρα-
τούν, όπως τζι η αφεντιά μου. Κοίτα, κύριε μου, παρολί-
γο να το ξιχάσω. Πρέπει να το σημειώσω. (Κάθεται στο
τραπέζι και βγάξει το σημειωματάριο από την τζέπη του).
Πρέπει οπωσδήποτε αυτήν την εβδομάδα να περάσω να
τους δω πάλε. Το Σάββατον έχουν πάρτι. Εν τα γενέθλια
του μικρού. Θα κάμουν τούρτες, θα κάμουν γλυκά. Θα
χρειαστούν σίουρα. (Παύση). Τι καλή κυρία. Τι καλή
κοπέλα. Αλλά είναι από γενιάν. Δείξον ημίν τον πατέρα.
Έτσι γεναίκα να 'βρεις να σου πω.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ηύρες νύμφην για το γιο σου;

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ας μου επιτρέψει. Ας μου δώσει την άδεια να ενδιαφερω-
τώ και να δεις τι νύμφην του βρίσκω. Παρόλον που τα
προσόντα του είναι μηδαμινά.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι τούτη που συναφέρνεις ποια εν πο 'νει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τούτη εν παντρεμένη. Έσειει τζιαι τρία μωρά.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι ποια εν πο 'νει. Πού την εγνώρισες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τους προμηθεύω με αυγά κάθε Δευτέρα. Να τα δεις τα
άτιμα. Έχουν κάτι μαουλούδκια, όπως τα γουρουνούδ-
κια. «Έφερες μας αυγουλλάκια παππού Αριστοφάνη»;
Έφερα σας μωρά μου. Έφερα σας. Αν δε σας φέρει
αυγουλλάκια ο παππούς ο Αριστοφάνης ποιος θα σας
φέρει; Τα άτιμα, χαράν που κάμνουν άμα με δουν. Δικαι-
ολογημένα τα μωρά. Πού να 'βρουν έτσι αυκά;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πάλε καλά, άμα ήβρες μόνιμους αγοραστές για τ' αυκά
σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αγοραστές! Ποιος εμίλησε για αγοραστές;
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Χαρίζεις τα δηλαδή;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Και βέβαια χαρίζω τα. Τι αξιάν έχουν πέντε-δέκα αυκά
κοντά στην φιλιάν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι ποια εν τούτη η γεναίκα, ποια εν τούτα τα κοπελ-
λούδκια, που τα ταΐζεις αυκά κάθε βοτομάδα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τούτη η γεναίκα εν η κόρη τζιαι τ' αγγονούδκια του κυρί-
ου αστυνόμου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Του κυρίου αστυνόμου; Ποιου αστυνόμου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κατ' ακρίβειαν του αστυνομικού διευθυντή της επαρχίας
μας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι ποιος εν τούτος;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ασααα. Τούτος εν τζείνος πον να πα να με μαντατέψει ο
Ηρακλής.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έφτασεν τόσο ψηλά η χάρη σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δε με ξέρετε καλά εμένα. Δε γνωρίζετε καλά τον Αριστο-
φάνη. Δεν γνωρίζετε καλά τον Αριστοφάνη.

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Ο Φίλιππος παίζει με την κιθάρα και τραγουδά).

Νησί μου μικρό και πικρό

Νησί μου μοιρασμένο στα δυο

Κερύνια μου πότε θα σε δω

Στα πράσινα ακρογιάλια να βρεθώ (τρεις).

(Στο τέλος φωνάζει τόσο δυνατά, που αρχίζουν να κακαρίζουν οι όρνιθες).

ΑΣΠΑΣΙΑ (Βγαίνει από μέσα). Πρόσεξε γιατί η υπομονή μου έσει τα όρια της. Αν την πιάσω θα τη σπάσω πάνω στην τζιεφαλή σου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τελειώνω. Όπου να 'σαι τελειώνω. Ακόμα δκυο στίχους τζιαι τελειώνω.

ΑΣΠΑΣΙΑ Ούτε δκυο, ούτε ένα. Δεν κανεί που έκαμες την τζιεφαλή μου καζάνι, εφάρασες τζιαι τες όρνιθες. Τζι ώσπου νεκατώνονται βρωμοζολεί ο τόπος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Συνεχίζει). Λαλάλα λαλαράλα λαλαρό
Στο κεφαλόβρυσο το γάργαρο νερό
Κυλάει κι είναι τόσο δροσερό

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Ερχεται απέξω). Αν περιμένεις που τούτα ούλλα τα μασκαραλίκια να σου δώσουν να φάεις, θα πεθάνεις της πείνας.

ΑΣΠΑΣΙΑ Θέλω να κάμεις έναν έλεος με τούτην την ιστορίαν. Εσύ σηκώνεσαι το πρωί φεύκεις, ούτε ακούεις, ούτε θωρείς. Αλλά εμέναν κοντεύκει να μου στρίψει, πάει τωρά ένας μήνας. Ούλλη μέρα, που την ώραν που θα σηκωθεί, έτσι τον έχω.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι ώραν εσηκώθηκες σήμερα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Λαλάλα λαλαράλα λαλαρό.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ρε, μιλώ σου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είπες τίποτε;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι ώραν εσηκώθηκες σήμερα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Κανονικά.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δηλαδή;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Κατά τες δέκα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μεσημέρι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι ώραν έπτεσες; (Ο Φίλιππος σιγοσφυρίζει). Πε μου, εν γάδαρος που σου μιλά;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι είναι, τι θέλεις πάλε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ρωτώ σε τι ώραν έπτεσες εψές.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τη συνηθισμένη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δηλαδή;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Οουου θα μου κάμεις ανάκρισιν;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν δε θέλεις να σου κάμνω ανάκρισιν, να σηκωθείς να φύεις. Να πάεις να 'βρεις σπίτι να μεινίσκεις μόνος σου. Να τραβάς μόνος σου τα έξοδά σου. Είσαι κοσπέντε χρονών γάδαρος τζιαι δεν εκέρδισες τζι εσου ούτε μια μπακκίραν. Πόσην ώρα να σε ακούουμε ζάρα-ζούρου ζάρα-ζούρου. Ενόμισες είμαστε σιδεροτζιέφαλοι;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άμα έσεις εσύ παράπονον τι θα πω εγώ. Εσύ σηκώνεσαι που το προώιν τζιαι γίνεσαι καπνός. Ρώτα με όμως τζι εμένα!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι θέλεις να κάμω; Να κάθομαι ούλλη μέρα να σας προσέχω; Έχω τες δουλειές μου. Ποιος θα κάμνει τες δουλειές μου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Απορώ πότε θα τελειώσουν τούτες οι δουλειές σου. Απορώ.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ακούεις τζι εσου δουλειές! Έτο γυρίζει που το ένα μαχαζι στο άλλο, που το ένα γραφείο στο άλλο, που το έναν υπουργείο στο άλλο.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι θέλεις να κάμω; Γυρίζω όπως τον διακονητήν. Προσπαθώ. Αφού εσύ δεν ενδιαφέρεσαι για το άτομό σου, κάποιος πρέπει να ενδιαφερτεί. Προσπαθώ, αλλά τίποτε δεν γίνεται. Τόσον κόσμον εκανόνισα τον, εσέναν δεν ημπορώ να σε κανονίσω. Πώς θα σε κανονίσω; Πε μου πώς θα σε κανονίσω.

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τόσα χρόνια, που σε θεωρώ να γυρίζεις με την τσάνταν, εν για να με κανονίσεις; Κοίτα κύριε μου. Δεν το έξερα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Για τούτον έσειε δίκαιον. Τα κανονίσματα εν οι δικαιο-λογίες. Ο λόγος εν το θεαθήναι! Να κρατείς την παλά-σκαν τζιαι να γυρίζεις μεσ' στην πόλην, τζι ασ είσαι πεθαμμένος της πείνας.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ο καημένος! Δεν κανεί που βιάλλουν τα πόδια μου νερόν ούλλη μέρα, για χαπτίρι σας, περιπαίζετε με τζιό-λας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μάνα μου τον καημένον!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ούλλος ο κόσμος περιπαίζει τον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ούλλος ο κόσμος εκτιμά με. Τζι όπου μπω τζι όπου σταθώ προσηκώνονται μου. Μόνον εσύ δεν εκτιμάς τον πατέρα σου. Αλλά έτο τζιαι το χαϊρι σου. Μα τι περιμέ-νεις που έναν που δεν εκτιμά τους γονιούς του. Ιδού τα αποτελέσματα. Έτσι επερίμενα εγώ το παιδί μου, τον γιο μου; Με μιαν μαλλούραν ώς τη μέσην. Αδκιασερόν. Να πουλεί την ημέρα τζιαι να γοράζει την νύχταν; Με την κάθε τουρίστριαν, την κάθε πόρνην! Ή νομίζεις δεν ακούω τα χαπάγκα σου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι άκουσες πάλε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είδαν τον στη δυσκοθήγην με μιαν κοτζιάκαρη.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Κοτζιάκαρη; Είντα κοτζιάκαρη;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εγγλέζα-Σουηδέζα, ξέρω στ' ανάθθεμα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εν αλήθεια που λαλεί ρε, ο τζύρης σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εκατάλαβες με ποιες γυρίζει!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Αν είσαι μάγκας γύριζε τζι εσού.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν αντρέπεσαι τζιαι μιλάς έτσι στον πατέρα σου;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Όπως μου μιλά μιλώ του.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι περιμένεις! Που έναν άνθρωπον, που έφαεν τριάντα σηλιάες λίρες, τζιαι δεν τα κατάφερε να φέρει ούτε ένα χαρτί, για να μπορεί να βγάλει τ' αμμάθκια του. Ιδού το αποτέλεσμα. Ταΐζουν τον οι κοτζιάκαρες.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Διά μου λεφτά, να πααίννω με της ηλικίας μου.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πόσα; Νομίζεις κόφκω τα; Να αφήσεις το ξενύχτι. Να πέφτεις να τζιοιμάσαι στην ώρα σου. Να ξυπνάς την ώρα που ξυπνά η φύση. Τζιαι να ψάξεις μόνος σου να 'βρεις δουλειάν. Γιατί εγώ εκαπάθεσα τα όπλα. Παραδέχομαί το. Η δύναμη τζιαι οι φίλιες μου δεν ημπορούν να σε βολέψουν. Όπου αποτεινομαι ρωτούν με. Τι πτυχίον έσεις; Τι να πω. Τίποτε. Κλειδοστομαίζω. Τι να τους πω; Παίξει κιθάραν που το πρωίν ώσπου να σιγράσει! Βάλλω τον νούρον μεσ' στ' ασσιέλια μου τζιαι φεύκω.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εσύ φταίεις.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πάλε εγώ φταίω!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πέψε τον ρε να μάθει χτίστης, πελεκάνος, καλουπιής. Να βκάλλει το ψουμίν του. Όι! Έθελες να τον κάμεις δικηγόρον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ας μου λάλεν ότι έθελεν να πάει χτίστης, να τον πέψω. Αλλά για τίποτε δεν έδειξεν ενδιαφέρον.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τότε γιατί τον έπεψες στα ξένα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Λαλούν η ξενιδκιά πήσσει τον νούν σου. Τούτου εχάμισεν περίτου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άτε, τζιαι δέρνει σε τζι εσέναν η μεγαλομανία.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δέρνει με η μεγαλομανία τον καημένον.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Μάνα μου τον καημένον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μεγαλομανία! Αφήνουν με οι προκοπάες του να σηκώσω τζιεφαλήν; Παρπατώ τζι αντρέπουμαι.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Αν αντρέπεσουν έθεν να κάθεται έσσω. Δεν θα γύριζες που το πρωίν ως την νύχτα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γυρίζω να ξιχάννω.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ο ένας που το πρωίν ως τη νύχταν, ο άλλος που την νύχταν ως το πρωίν τζι η πελλή να καρκιοσπάζει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι θέλεις να κάμω. Να κάθομαι να σε θωρώ τζιαι να με θωρείς;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Να φυτέψεις κάτι στο περβόλι, να ποσκολιέσαι. Θώρε πού εκαταντήσαμε! Καθούμαστε στο χωρκόν τζιαι φέρνουμεν να φάμεν που την πόλην.

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να φυτέψει στο περβόλι!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να φυτέψεις εσύ, γιόγκα μου. Που 'σαι ανίκανος να κάμεις οτιδήποτε άλλο. Εγώ τες δουλειές μου κάμνω τες.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Σιγά τες δουλειές. Πότε θα πιάσεις σύνταξιν να κάμνω τες δουλειές σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Για να κάμεις τες δουλειές μου πρέπει να 'σαι προγραμματισμένος, νοικοκυρεμένος. (Παύση). Τι εμαίριεψες σήμερα κυρία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έβρασα φασόλες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Βάλε να φάμεν τζι εππέσαν τ' άντερα μου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν σ' ετραπέζωσεν κανένας;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιος να με τραπεζώσει;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τόσα δώρα, τόσα κανίσια παίρνεις.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Αρχίζει πάλι το τραγούδι).
Νησί μου μικρό και πικρό
Νησί μου μοιρασμένο στα δυο.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εεεε, άρκειψες πάλε;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πρέπει να το παραδώσω. Τελειώνει η διορία, για τον διαγωνισμόν της Γιουροβίζιον.

ΕΙΚΟΝΑ 3

(Ακούγονται οι όρνια να κακαρίζουν).

- ΑΛΚΜΗΝΗ (Στον τοίχο). Θκεια Ασπασία, θκεια Ασπασία, θκεια Ασπασίααααααα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Έρχεται από την αυλή). Τι θέλεις κόρη τζι εσήκωσες τον κόσμο;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Άκουσα τες όρνια τζι εξιλαώθηκα. Ενόμισα πως έμπηκεν κανένα φίδι μέσα στον γουμάν τους, για να κάμνουν τόση φασαρία!
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Έχει στην ποδιά της αυγά). Εγώ εμπήκα τζι εσύναξα τ' αυκά τους.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ευτυχώς θκεια, που δεν ήταν τίποτε κακό.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσιετε κόρη ή να σου δώσω πεντέξι;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Έχουμεν-έχουμεν. Μα τζιαι να μεν έχουμεν, που μας αφήννει ο τζύρης μου να καταδεχτούμεν, θκειούλλα μου, τίποτε που λλόου σας! Αφού θέλουν, λαλεί, να σσιήσουμεν τα δευτέρκα, να τα σσιήσουμεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Από το παράθυρο). Έτσι λαλεί;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ό,τι τζι αν έπαθεν, εν όπως το θηρίον τελευταία. Δεν ημπορούμεν ούτε τ' όνομά σας να συναφέρουμεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι γιατί, κόρη μου;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δεν ιξέρεις το γιατί θκεια; Για τούτες τες ευλοημένες τες όρνια. Αν δεν τες ββάλει που δαμέσα δα, λαλεί, να μεν τον λαλούν Ηρακλήν. Άτε θκεια γεια σου. Γιατί αν ιβρεθεί κανέναν χρυσόστομος τζιαι πει του πως ήμουν εις τον τοίχον τζι εκουβέντιαζα μαζί σου, κατύση μου τζιαι μαύρη τύχη μου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ε, να πάεις καλό. Να μεν εύρεις τον πελά σου.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Άτε γεια σου, θκεια. Τζιαι να χαρείς, θκεια, πήαινε ρίψε λίλον νερό να καθαρίσουν, γιατί αν έρτει έσσω τζιαι δώκουν του τούτες οι ευωδίες, θα γενεί θηρίον. Τζιαι φοούμαι τον θκεια. Φοούμαι τον. (Φεύγει).

- ΑΣΠΑΣΙΑ Ναι. Δεν έχω άλλη δουλειάν να κάμνω! Θα κάτσω τωρά να ραντίζω τες όρνιθες! Είτε τες καθαρίσεις είτε όι, τίποτε δεν αλλάσσει. Ρε Φίλιππε, ρε Φίλιππε, ρε Φίλιππεεεε.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Βγαίνει έξω. Χασμουριέται). Δεν ημπορεί κανένας να τζομηθεί μεσ' τον' το σπίτι. Με ποιον κουβεντιάξεις που τον χάραμαν του φου;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Χάραμαν του φου; Κοντεύκει δέκα η ώρα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ποιος ήταν;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Η δεσποσύνη, που τον τοίχων.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι έθελε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εν ανάγκη να θέλει τίποτε τούτη για να σε πιάσει κουβέντα; Έλα αφορμή βοήθα με. Ο τζύρης της λαλεί, εν όπως το θηρίον.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εγώ στην θέσιν του θα 'καμνα φόνο.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Απαγορεύει τους τζιαι να μας συντυχάνουν.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Από πελλόν τζι από μικρόν να μάθεις την αλήθειαν. (Τεντώνεται). Τι θέλεις τζι εξύπνησες με;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Θα πεταχτώ στο περβόλι να ποτίσω. Να 'σεις την έννοιαν του σπιθκιού.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναι. Θα μας σηκώσουν τους θησαυρούς!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ξέρεις ποιος εν ο θησαυρός μεσ' τον' το σπίτι. Πρόσεχε τες όρνιθες που κανένα σιύλλον. Άτε φεύκω τζιαι πιάσε να νιφτείς, να ντυθείς. Τι χάλιν εν τούτον; Τι ώραν ήρτες πάλε εφές;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Οουου. (Τεντώνεται και μπαίνει μέσα. Η Ασπασία φεύγει. Ο Φίλιππος βγαίνει με την κιθάρα. Κάθεται και τη γρατσουνάει).
- ΑΛΚΜΗΝΗ Θκεια Ασπασία, θκεια Ασπασία.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι θέλεις;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Πού εν η μάνα σου;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δεν εν μέσα.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τωρά emίλουν μαζί της.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Έφυνεν.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Πού επήεν τζι έφυνεν;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Θα σου δώσουμε λοαρχασμό; Τι τη θέλεις;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Έφνε χωρίς να καθαρίσει τες όρνοιθες;
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Δεν ιξέρω.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Παναΐα μου, ρε Φίλιππε. Καλά τζι ανέχεστε τούτον το
 χιτιζιόν. (Πιάνει την μύτη της).
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ (Την κοιτάζει ερευνητικά). Ενοχλεί σε πολλά;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Γιατί εσένα δε σε ενοχλεί; Παρά τζιαι κάθεσαι ούλλη
 μέρα, γιατί δεν πιάνεις να καθαρίσεις.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Έχω πιο σοβαρές δουλειές.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Σιγά. Εφάαν σε οι δουλειές.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Νομίζεις ότι δουλειά εν μόνο η τσάππα;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Δουλειά εν τζείνη που σε ταΐζει.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Εγώ μεινίσκω νηστικός;
 ΑΛΚΜΗΝΗ (Μέσα από τα δόντια της). Έπρεπεν να μεν ήταν ο τζύ-
 ρης σου, να δούμεν αν δεν επείνας.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Είπες τίποτε;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Είντα δουλειάν κάμνεις λαλώ;
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Αν σου πω, πάλε δε θα καταλάβεις.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Γιατί είμαι παλαβή;
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Όσα είδες, τόσα ξέρεις.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Σιγά τον πολύξερο.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Παραπάνω που λλόου σου ξέρω.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Πού τα 'μαθες; Στα ξενύχτικα που γυρίζεις;
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Πού ξέρεις πού γυρίζω;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Μεινίσκει τίποτε κρυφόν; Ο κόσμος ούλλος κρατεί σε
 στο στόμαν του.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Δεν έχουν άλλην έννοιαν οι πελλοχωρκάτες.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Ο κόσμος θωρεί για να πει.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Ας πει.
 ΑΛΚΜΗΝΗ Ναι, μα βκαίνει τ' όνομά σου.
 ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Εεε! Λαμβάνω υπόψη μου κανένα;
 ΑΛΚΜΗΝΗ Παρά να βκει τ' όνομα σου, καημένε μου, καλλίττερα να
 βκει το μάτι σου.

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εσύ έμεινες τωρά να μας συμβουλευείς.
ΑΛΚΜΗΝΗ Η παροιμία το λαλεί. (Μένει και τον κοιτάζει). Άτε ρε, να χαρείς, πήαινε να κάμεις έναν έλεος με τες όρνιαθες.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Την κοιτάζει). Εσύ τι κάμνεις;
ΑΛΚΜΗΝΗ Εγώ;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναι εσύ.
ΑΛΚΜΗΝΗ Εγώ έχω δουλειάν.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι δουλειάν έσαι;
ΑΛΚΜΗΝΗ Έχω δουλειάν, κύριε μου.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναι αλλά τι δουλειάν έσαι;
ΑΛΚΜΗΝΗ Τι σε νοιάζει;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είπα, αν είσαι αδικιασερή, να 'ρτεις να μου τανύσεις.
ΑΛΚΜΗΝΗ Τι έξυπνος που είσαι, ρε. Κρίμαν πον έκαμεν τζι άλλους η μάνα σου σαν εσέναν.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είπα, εσύ είσαι μαθημένη με τούτες τες δουλειές. Εγώ είμαι αμάθητος.
ΑΛΚΜΗΝΗ Το μάθημαν τζιαι το ξεμάθημαν εν κοντά-κοντά.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τούτα τα σιέρκα κάμνουν για βαρετές δουλειές;
ΑΛΚΜΗΝΗ Μάνα μου τα σιερούδκια του μορού μου.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πιάσε να δεις.
ΑΛΚΜΗΝΗ Πιάσε τσάππα να δυναμώσουν. Θώρε τα δικά μου που τες δουλειές!
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να δω.
ΑΛΚΜΗΝΗ Έτα.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Απλώνει τα χέρια του κι αγγίζει τα δικά της). Άτε κόρη έλα να μου τανύσεις.
ΑΛΚΜΗΝΗ Γιατί; Τι συμφέρον έχω;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Έλα μόνον να μου κρατάς το λάστιχο.
ΑΛΚΜΗΝΗ Ούτε το λάστιχο σου κρατώ, ούτε τίποτε.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εντάξει. Έλα μόνο να μου δείξεις, γιατί δεν εξανάκαμα έτσι δουλειάν.
ΑΛΚΜΗΝΗ Μόνο να σου δείξω όμως αααα. Όι να 'ρτω τζιαι να με βάλεις δουλειάν.

ΕΙΚΟΝΑ 4

(Ο Αριστοφάνης και η Ασπασία στέκονται κοντά στον τοίχο και στήνουν αφτί. Ακούγονται οι φωνές της Ερμιόνης από την γειτονική αυλή).

- ΕΡΜΙΟΝΗ Είσαι άρρωστη βρα; Τι έσεις τζι είσαι άρρωστη; Όπως την φοράδαν είσαι. Όπως τον φόραδον, τον τεσσαρακαλλίκωτον.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Μεν φωνάζεις μάνα μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Να μεν φωνάζω;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Θα σε ακούσουν μάνα μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Να με ακούσουν. Να μαθευτούν τα ρεξιλλίκκια σου. Να σε πιάσω που το μαλλίν τζιαι να το ξεριζώσω τριχαντριχαν. Πε μου τι άλλον έσεις;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Λλίες αναούλες έχω.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Λλίες αναούλες α!
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ούλλος ο κόσμος έσει αναούλες μάνα μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Ούλλος ο κόσμος, α! Τζιαι το άλλον; Τι θα γενεί με το άλλον;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τζι άλλες φορές είχα καθυστέρηση μάνα μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Είσαι καθυστέρηση βρα καθυστερημένη! Τρεις τέσσερις ημέρες πάνω-κάτω, ούλλες έχουν, αμμά εσού...
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πόσην καθυστέρησιν έσει άραγες σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σσσς, μούλλωνε.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Έλα δα. Πού μου φεύκεις.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Θα με πνίξεις, μάνα μου;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Να σε πνίξω. Γιατί, αν δε σε πνίξω τζιαι μάθει το ο τζύρης σου, θα μας πνίξει τζιαι τες δκυο.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Μεν του το πεις, μάνα μου. Δεν εν τίποτε, μάνα μου. Να δεις πως εν περαστικό, μάνα μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Μακάρι ναν' περαστικό. Ο Θεός να δώσει ναν' περαστικό, γιατί κατύση μας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ποιος εν ο φταίχτης άραγες σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σσσς.

- ΕΡΜΙΟΝΗ Ρέξε έσσω ρα. Ρέξε έσσω να μεν μας ακούουν. (Πόρτα που κλείνει. Τεντώνουν τ' αφτί τους).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είδες τι έκαμες; Δεν βάλλεις γλώσσαν μεσ' στο στόμα σου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Σιγά που με άκουσεν η θεόκουφη.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ (Βγαίνει στην πόρτα με τις πυζάμες. Τεντώνεται. Ανοίγει το στόμα του διάπλατα). Καλημέρα. Τι εχάσετε τζιαι γυρεύκετε το πρωίν-πρωίν;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εμείς εχάσαμεν; Άλλοι εχάσαν.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Ααα εκατάλαβα. Πάλε κρυφακούτε τους γειτόνους.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Να ακούσεις ρεζιλλίκκια!
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Τι πράμα;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Η δεσποσύνη έσειε καθυστέρησιν.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Ούτε η πρώτη ένει, ούτε η τελευταία. Οι μισές εν καθυστερημένες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πού να καταλάβει. Οι φιλενάδες του δεν έχουν έτσι πρόβλημα. Τουλάχιστον που τούτην την άποψιν εν σίγουρος. Δε μας τρώει η έννοια. Να 'χουμεν να νεγιώνουμεν τζιαι σσιλλομπάσταρτους.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Οουου άρκεψες πάλε πρωίν-πρωί.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έλα δα. Πού πάεις. Εσηκώθηρες λλιόν πρωίν τζι εμετάνωσες το; Θα ξαναπάς να πέσεις;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αφού εσηκώθηρες σάστου γιε μου.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Θα ετοιμαστώ να φύω.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Επί τέλους. Αποφάσεις να ψάξεις για καμιάν δουλειάν;
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Θα πάω στο ΡΙΚ. (Μπαίνει μέσα).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Του φονάζει). Εν καλά τζει μέσα. Ταιρκάζει σου. Τζιαι την δουλειάν ξέρεις την. Καθίσι.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ (Ντύνεται). Θα πάω να πάρω το τραούδι μου για τη Γιουροβίζιον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ααα δε θα πάεις για δουλειά.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Έσειε ένα χρόνο που μάχομαι με τούτον το τραούδι. Η δουλειά κατά τη γνώμη σου εν μόνον η τσάππα;

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τζιαι το ψαλίδιν, το βελόνι, το μιστροί, το ροκάνιν, η πλά-
νια.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ερμιόνη, Ερμιόνηρηρη. Κόρη Αλκμήνη, κόρη Αλκμήνη-
ρηη...
- ΕΡΜΙΟΝΗ (Πόρτα ανοίγει). Ναι, είμαστε μέσα.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ποιοι είσαστε μέσα;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Με την κοπελλούαν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τζιαι γιατί εκλειστήκατε μέσα;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Εεεε...
- ΗΡΑΚΛΗΣ Λάμνουν τ' ανεμοχάλαζα;
- ΕΡΜΙΟΝΗ Η κοπελλούα εν νάκκον αδιάθετη. Είπα να την τρίψω
λλίο.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ήταν ανάγκη να διπλοκλειδωθείτε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εφοήθηκε να του το πει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν δε του το πει τωρά, θα το πει ύστερα. Τούτες τες
αντροπές μπορείς να τες κρύψεις;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Για ποιες αντροπές λαλείς;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μάντεψε.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είμαι μάντης;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Η δεσποσύνη.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι έπαθεν η δεσποσύνη;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Φαίνεται ότι έφαεν κοκό.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι σημαίνει έφαεν κοκό;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πε μου, παριστάνεις τον παλαβόν; Περιπαίζεις μας;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εντάξει περιπαίζω σας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Φουσκώνοντας την κοιλιά της). Μμμμμ φουσκώνει!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εν άρρωστη;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αφού σου είπα. Έφαεν κοκό.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Άτε πάλεεεεε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αγκαστρώθηκε!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ααα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ανοιχτό.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ααα.

ΑΣΠΑΣΙΑ	Είντα ααα;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Μα εν δυνατόν;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Γιατί; Λείπει της τίποτε; Έναν πράμαν της λείπει. Ο νους.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Μα είντα λοής εγίνηκεν;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ο μόνος διαφορετικός τρόπος, που συνέβην ώς τωρά, ανά τους αιώνες, εν ο κρίνος. Λαλείς να το 'παθεν τζιαι τούτη έτσι;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Καλά, δεν είσιεν τον νουν της;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ποιος τον έχασεν για να τον εύρει ο πελλός.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Εν τέλια άσχετη σιόρ; Δεν ιξέρει να προφυλάεται;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Καλά, γιε μου. Μεν εξάπτεσαι. Μπορεί ναν' γειτόνοι μας, αλλά τζείνοι έσσω τους, εμείς έσσω μας.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	(Σταυροκοπιέται). Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον, κύριε ελέησον.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Όσες φορές τζιαι να του φωνάξεις..., η κούζα έσπασεν. Άμα σπάσει η βάττα, κάτσε να την κολλήσεις.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Μα εν αλήθεια; Πού το ακούσετε;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Εξίβκαλλεν την η μάνα της.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Τζι ακούσετε την να το παραδέχεται;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Αρνιέται. Αλλά το πράμαν εν φανερόν.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Πόθθεν εν φανερόν;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Έσει καθυστέρησηηηηηηη.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Αααα. Δεν εν δυνατό σιόρ. Δεν εν δυνατόν. Έτσι εύκολα γίνεται κοπελλού;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Άμαν εν το χωράφιν καλόν τζι ο σπόρος γερός, ούτε λίπασμα θέλει, ούτε τσάπισμα. Που πάνω να τον σύρεις πιάννει.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ααα μάνα μου, μάνα μου, τζι έσει επιτήδειους τωρά! Τι φτάνουν τωρά τούτα τα φτωχά τα πλάσματα. Φτωχά πάφτωχα, δεν έχουν που τον ήλιον μοίρα. Δεν θα πάει να καταστραφεί τωρά τούτη η κορούα; Κανονική να είσαι, δεν παντρεύεσαι χωρίς προίκαν, τη σήμεραν ημέραν, όι να τραβάζ τζιαι μπασταρτούν ταπισόν σου!

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μπορεί να τον φωτίσει ο Θεός τζέινον πο 'καμεν την ζημιάν, να θελήσει να την αποκαταστήσει.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μακάρι. Ο Θεός να τον φωτίσει. Γιατί, τι να σας το κορύψω. Μπορεί να 'χουμεν τες διαφορές μας, αλλά λυπούμαι τους. Εν τζιαι φτωσιόι εν τζιαι πελλοί, τζιαι θα καταστραφεί η κορούα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ξύπνα, κύριε. Τι έπαθες τζιαι θκιαλοΐζεσαι; Έτσι εν τούτη η ζωή. Όποιος δεν έσει νουν έτσι παθαίνει.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Κρίμας την. Δεν εν κατζιή κορούα. Αλλίος ο νους της ένει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εγώ τι είπα;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εν τούτες που παρασύρονται. Μια γεναίκα πο 'σει νουν πιστεύκει του κάθε κεντικελένη;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Φταΐσιν τζι οι γονιοί.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αλίμονο.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δείξον ημίν τον πατέρα. Κατά τους γονιούς εν τζιαι το παιδί. Νούσιμοι γονιοί-νούσιμον παιδί. Πελλοί γονιοί-πελλόν παιδί.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ε, γείτο (Ανεβαίνει στον τοίχο). Ε, γείτο.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι Ηρακλή. Τι θέλεις. (Ο Φίλιππος μπαίνει μέσα).
- ΗΡΑΚΛΗΣ Αν ενόμισες ότι με τες όρνηθες μπορείς ν' απηγάς τζιαι να ρέσσεις, να το βγάλεις που τον νου σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν καταλαβαίνω το πνεύμα σου Ηρακλή.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Έσει τζι άλλους έξυπνους σαν εσένα. Τζιαι δεν ημπορείς να εξαγοράσεις ούλλον τον κόσμον. Έχουμεν τζι εμείς φίλους. Έχουν τζι οι φτωσιόι φίλους.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πρώτα-πρώτα, Ηρακλή, ο κόσμος καλημερίζει. Λέει καλημέρα.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τούτες ούλλες τες Ελληνικούρες ξαπόλα τες τζιαι δεν περνούν σ' εμένα. Καλημέρα και καλημέρα και καλημέρα αλλά... καθίσκεις μας την. Να τες λαλείς τζει που δεν σε ξέρουν. Εγώ εσπούδασα σε τόσα χρόνια. Που τη μιαν Ελληνικουρίζεις τζιαι που την άλλην πορδίζεις.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Αντροπή, Ηρακλή. Τι εν τούτα τα λόγια που λαλείς; Αν δεν αντρέπεται που μέναν, αντράπου που σε ακούει η κόρη σου. Μια κορούδα αγνή, όπως το κρού νερό.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Άτε ρα, άτε ρα. Δεν είσαι καλλίτερη που λλόου του. Καλά λαλεί η παροιμία «άμα τζοιμηθείς με τον στραβόν, το πρωί θα ξυπνήσεις τζιαι να μιτσοκαμμάς».
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιον ακριβώς είναι το πρόβλημα σου Ηρακλή;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ἦρτεν μήνυμα στους αστυνομικούς να παραβλέπουν νάκκον α! Ποιον ετάισες. Ποιον ετάισες, για να βάλλει την ίδιαν την αστυνομίαν να παρανομεί; Η δουλειά της αστυνομίας τούτη ένει; Να παραβλέπει;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιος σου είπεμ αυτές τες συκοφαντίες Ηρακλή;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Μα ενόμισες είμαι βλάκας; Να σου τους πω, για να πάεις να τους καρφώσεις, τζιαι να τους πέψουν μετάθεση στ' ανάθθεμαν το μαύρον;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σου δίνω το λόγο μου. Δε θα πω σε κανέναν τίποτε. Απλώς θέλω να ξέρω ποιος με συκοφαντεί. Ποιοι είναι αυτοί οι ανάγωγοι, οι συκοφάντες, που βκάλλουν τ' όνομα μου. Αν είναι ποτέ δυνατόν εγώ να χρησιμοποιήσω πλάγια μέσα, για να παραβώ τον νόμον.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Άτε ρε. Μεν μου τα νεκατώνεις για να με συγχύξεις. Έχω το πιασμένον τούτην τη φοράν το πόι σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πώς έχεις πιασμένον το πόι μου Ηρακλή;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Είπα σου. Έχουμεν τζι εμείς φίλους. Έχουν τζι οι φτωσιοί φίλους.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αλίμονον. Ο καθένας έχει τους φίλους του. Ο άνθρωπος μπορεί να ζήσει χωρίς φίλους; Τη φιλιάν την έδειξεν ο ίδιος ο Θεός. Εγώ σε θεωρώ φίλο μου, Ηρακλή. Εσέναν ποιοι εν οι φίλοι σου;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Θα σου πουν οι φίλοι σου ποιοι εν οι φίλοι μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ (Ανεβαίνει στον τοίχο). Μα ρε Αριστοφάνη, ώσπου θα πάει τούτον το βκιολί;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Κατέβα κάτω εσύ. Δεν θέλω δικηγόρο.

- ΕΡΜΙΟΝΗ Μα πόσον τζαιρόν να σε νευριάζουν τζιαι να μεν ημπο-
ρεί κανένας να σου μιλήσει;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Θα κατεβείς ή να σου την δώκω μεσ' στα μούτρα;
- ΕΡΜΙΟΝΗ (Κατεβαίνει. Ακούεται η φωνή της). Α, που να δώσει ο
Θεός μου τζιαι να ψοφήσουν ούλλες ως τη μιαν, ώσπου
να γυρίσει η μέρα. Εγίνησαν οι όρνιθες αφορμή να τσακ-
κώνομαι κάθε μέρα με τον άντρα μου. Αν δεν τες ψατζιέ-
ψω, βρε, να με με λαλούν γεναίκα.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εεεε, τράβα μέσα τζιαι μούλωνε. Δεν θα τους δώσω την
χαράν να με τραβούν τούτοι στα δικαστήρια. Εγώ θα
τους πάρω στο δικαστήριο. Στο δικαστήριο του λαού.
Έσει τζι ο λαός δικαστήριο. Εν δημοκρατίαν πο 'χου-
μεν δαμέσα. Δεν εν διχτατορία. Δημοκρατία!

ΕΙΚΟΝΑ 5

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Είναι ανεβασμένος σε μια καρέκλα δίπλα στον τοίχο).
Ψιψιψιψι Ψιψιψι. Κόρη Αλκμήνη, κόρη Αλκμήνη.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ναι, ποιος ένει;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Σσσς. Είσαι μόνη σου;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ναι, τι θέλεις πάλε;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Έλα δαμαί κοντά μου, να μεν φωνάζουμεν.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τζι αν έρτει άξιππα η μάνα μου;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο τζύρης σου πού ένει;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δουλειάν. Πού θέλεις να 'νει έτσι ώρα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Μεν φοάσαι. Δκυο λεπτά μόνο.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τι θέλεις;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να σ' ερωτήσω κάτι.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δεν σου πιστεύω.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Έλα λαλώ σου. Σε παρακαλώ. Σε παρακαλώ. Έλα να
ξηγηθούμε.
- ΑΛΚΜΗΝΗ (Ανεβαίνει στον τοίχο). Τι θέλεις;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εν αλήθεια τούτον π' άκουσα;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τι άκουσες;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Κάτι μου είπαν οι δικοί μου.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τι σου είπαν;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Κάτι που μας αφορά.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ποιους;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εμέναν τζι εσέναν.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τι αφορά εμάς τους δκυο;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πε μου, παριστάνεις την παλαβήν; Κοίταξε, πάψε να
κλαίεις. Πάψε, να συνεννοηθούμεν. Να δούμεν τι θα
κάμουμε. Σε παρακαλώ πάψε να κλαίεις. Έλα πάψε.
Πάψε. Έτσι μπράβο. Λοιπόν. Πε μου να δούμεν, εν
αλήθεια;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Πόθεν τ' άκουσες;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Οι τοίχοι έχουν αφτιά. Ακούσαν την μάναν σου που
φώναζε.

ΑΛΚΜΗΝΗ Ποιοι την ακούσαν;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Οι δικοί μου.
ΑΛΚΜΗΝΗ Τι να κάμω, τι να κάμω.....
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Για τούτο σου φώναξα. Να δούμεν τι θα κάμουμε.
ΑΛΚΜΗΝΗ Πε μου. Ό,τι μου πεις θα κάμω.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Γιατί δε μου το είπες;
ΑΛΚΜΗΝΗ Έθελα να 'μουν σίουρη.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εκαρτέρας να το γεννήσεις για να μου το πεις;
ΑΛΚΜΗΝΗ Εφοούμουν να το πω.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο τζύρης σου δεν υποψιάζεται;
ΑΛΚΜΗΝΗ Αστειεύεις; Μόνο με την υποψία, θα μας ισφάξει τζιαι τους δκνο.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Η μάνα σου; Πώς σε αντιμετωπίζει;
ΑΛΚΜΗΝΗ Εκατάφερα τζι εκάλμαρα την σιγά-σιγά. Δεν εν σίουρη ακόμα.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ρίψε της λίον σταχτόν μεσ' στα μούτρα.
ΑΛΚΜΗΝΗ Δηλαδή;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα σου παραντζείλω εγώ;
ΑΛΚΜΗΝΗ Πού να ξέρω.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Σφάξε κανέναν πεζουννού.
ΑΛΚΜΗΝΗ Να σφάξω πεζουννού;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναιαιαι.
ΑΛΚΜΗΝΗ Ααααα να σφάξω πεζουννού....
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Είδες τι θα κάμεις.
ΑΛΚΜΗΝΗ Ναι μα θα 'ρτει μια ώρα που θα φανεί.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Όσπου να 'ρτει τζείνη η ώρα θα 'βρουμεν μια λύση.
ΑΛΚΜΗΝΗ Τι λύση θα 'βρουμε;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ό,τι κάμουν ούλλοι.
ΑΛΚΜΗΝΗ Δηλαδή;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να πάμε σ' ένα γιατρό.
ΑΛΚΜΗΝΗ Πώς θα πάμε στο γιατρό;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα σε πάρω εγώ.
ΑΛΚΜΗΝΗ Μα δε θα μας δουν;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Θα συνεννοηθούμεν. Θα σου πω τον γιατρόν τζιαι θα
βρεθούμε πο 'ξω που την κλινικήν του.

ΑΛΚΜΗΝΗ Τζιαι τι θα κάμουμε στον γιατρόν;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Τι θα κάμουμε! Ο γιατρός θα κάμει. Ο γιατρός ξέρει την
δουλειάν του.

ΑΛΚΜΗΝΗ Θέλω να μου πεις τι θα μου κάμει ο γιατρός.

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Θα σου το ρίψει. Τι θέλεις να κάμει;

ΑΛΚΜΗΝΗ Δε θα πονήσω;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Ούτε που θα καταλάβεις.

ΑΛΚΜΗΝΗ Σίγουρα;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Έσιε μου εμπιστοσύνη.

ΑΛΚΜΗΝΗ Πότε λαλείς να πάμεν;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Πότε θα μπορέσεις να το σκάσεις που τη μάνα σου;

ΑΛΚΜΗΝΗ Καμιάν ημέρα που θα λείπει.

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Όταν ακούσεις ότι θα φύουν, ειδοποιά με.

ΑΛΚΜΗΝΗ Συνήθως Σάββατον πηαίνουν να ψουμνίσουν.

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Εεεε, φυσικά πρέπει να κανονιστώ τζι εγώ.

ΑΛΚΜΗΝΗ Τι να κανονιστείς;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Οικονομικά εννοώ. Να δούμεν πόσα θα θέλει ο γιατρός.

ΑΛΚΜΗΝΗ Πόσα θα θέλει;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Δε θα θέλει καμιάν εκατοστή λίρες;

ΑΛΚΜΗΝΗ Εκατό λίρες; Πού θα τες εύρεις;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Σωστά λαλείς. Πού θα τες εύρω!

ΑΛΚΜΗΝΗ Αν εδούλευκες!

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Έξερα ότι θα παθαίναμεν έτσι δουλειά!

ΑΛΚΜΗΝΗ Τι σκέφτεσαι να κάμεις;

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Εσύ δεν κρατάς καθόλου;

ΑΛΚΜΗΝΗ Πού να τα 'βρω. Ο τζύρης μου δεν κρατά τόσα λεφτά.

ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Τι να κάμω. Κάτι πρέπει να κάμω. Κάτι πρέπει να
κάμουμεν. Όπου τζιαι να 'σαι θ' αρκέψει να σου φαίνε-
ται.

ΕΙΚΟΝΑ 6

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εκατάλαβες κύριε μου! Επήεν να καταγγείλει εις το κόμμα. Καλά ρε. Κόμμαν εσύ, κόμμαν τζι εγώ. Τζιαι μάλιστα το δικό μου εν τζι εξουσία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Καλάν, πού το 'μαθες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Επέρασα σήμερα που τον κύριον αστυνόμον. Ετηλεφώνησεν του, είπε μου, ένας βουλευτής τζι επαρακάλεσεν τον να επιληφθεί προσωπικά μιας υπόθεσης, η οποία φαίνεται ότι προκαλεί οχληρίαν εις το χωρκόν μας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ποιος βουλευτής, δε σου είπε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσκοτώθηκα του μα δεν μου είπε. Δεν γίνεται. Τούτος πρέπει να ταΐζει.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πού να 'βρει να ταΐσει ο κκιλίντζιρος!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν δεν έσιεις γοράζεις, προκειμένου να ταΐσεις. Πε μου, επούλησες τους όρνιθες τελευταία; Ρωτώ σε. Δεν μου απαντάς;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πού να 'ξερα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πόσες φορές σου είπα να μεν πουλάς όρνιθες.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μιαν της έδωκα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γιατί να της δώσεις;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ελυπήθηκα την. Είπα μπορεί να θέλει να κάμει λλίην σούπλαν τζείνης της καημένης της κορούας πον αγκα-στρωμένη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τον τζαιρόν που αγκαστρώθηκν ερώτησεν σε; Τι σε νοιάζει εσέναν που τον σσιυλλομπάσταρτον του καθενού. Πρόσεξε καημένη μου. Εν η τελευταία φορά που σου το λαλώ. Οι όρνιθες τ' Αριστοφάνη δεν εν για πούλησιν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αν δεν πιάσει που σέναν πιάννει π' αλλού.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εν τούτον το λάθος σου. Δεν καταλαβαίνεις την διαφοράν. Συγκρίνεται η οποιαδήποτε όρνιθα με τη δική μου; Ας πιάσει π' αλλού τζι ας τη χαρίσει. Θα τρώσιν τζιαι θα τον τιμάζουν. Όι να του κάμουν τζιαι χαττίρι. Εγώ δε θέλω να πουλάς που τες όρνιθες μου, τζι όποθεν θέλει ας πιάσει.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Έπιασα δκυο λίρες. Δεν τες καταδέχεσαι;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δκυο λίρες! Τι να τες κάμω εγώ τες δκυο λίρες; Εγώ με μιαν όρνιθα διορίζω γιατρό. Με μια ντουζιναν ανκά διορίζω νοσοκόμα. Δκυο λίρες!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι τι συμφέρον έσαι που διορίζεις γιατρόν τζιαι νοσοκόμα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κάμνω το καλό. Βοηθώ τους φίλους μου, τους συγγενείς μου, τους συγχωριανούς μου, τους συντοπίτες μου.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι θα σε κάμουν οι φίλοι σου τζιαι οι συγγενείς σου χρυσήν εικόνα!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν είμαι Θεός για να με δοξάζουν. Εκτίμησιν θέλω που τους ανθρώπους.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Βρε εν για την δόξαν που πασκίζεις. Ξέρω σε καλά. Εσπούδασα σε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ό,τι θέλεις πίστευκε τζι ό,τι θέλεις λάλε. Εγώ θα κάμνω το καλόν, ο κόσμος να χαλάσει. Πε μου, τι έφερες σήμερα που το περβόλιν για τες όρνιθες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έβκαλα κάμποσα χόρτα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι χόρτα;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι βλαστά τούτην την εποχήν; Κάμποσες γλιστιριίδες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εν καλές οι γλιστιριίδες. Τρων τες. Ξέρω τζι εγώ αν έφερες τίποτε βρωμόχορτα;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τριαντάφυλλα να τες ταΐζεις πάλε σκατά θα βρωμούσιν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σπίτιν τι έσαι;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι να 'σαι! Σιτάριν, κλιθάρι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εννοώ περβολικά.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Κάτι φυλλοκρόμμου, παλιοτομάτες, παλιάγγουρα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Φέρτα δαμαί στο τραπέζι. Τζιαι φέρε τζι ένα σανίδι να τα κόβω πάντα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πού εκαταντήσαμε! Να κάμνουμε σαλάταν των όρνιθων!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποια στράταν έπιασε σήμερα ο προκομμένος ο γιος σου;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πού να ξέρω! Ό,τι τζι αν έπαθεν, έσαι δκυο-τρεις μέρες, εν όπως τον φαλλαρισμένον. Σήμερα εξήταν μου λεφτά.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Περνά μέρα που να μεν ζητήσει;
ΑΣΠΑΣΙΑ Εκατό λίρες.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εκατό λίρες; Είπε σου τι θα τες κάμει;
ΑΣΠΑΣΙΑ Μασημένα πράματα.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δε φαντάζομαι να του έδωσες. Ας φακκά. Όπως έστρω-
σεν να τζοιμηθεί.

ΕΙΚΟΝΑ 7

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Στον τοίχο). Εντάξει ρε μάνα μου. Αφού σου είπα. Θα φροντίσω.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Έσειε εφτά μήνες που μου λαλείς ότι θα φροντίσεις μάνα μου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι θέλεις να κάμω; Να πάω να δουλεύω αρκάτης;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Προσωρινά. Όσο να συνάξουμεν τα ριάλια.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Αν επαίρναν το τραούδι μου στη γιουροβίζιον!
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τι να κάμουμεν, μάνα μου. Δεν επέρασεν.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Έτσι τζι επήες στη γιουροβίζιον εσάστηκες. Συμβόλαια με εταιρείες, με κέντρα, διαφημίσεις.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Μα μάνα μου ώς την νέαν γιουροβίζιον το μωρόν εν ν' αρκουδίζει.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ξέρω το. Λαλείς να μεν το ξέρω;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Πόσον τζιαιρόν να περιπαίζω τους δικούς μου!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Μουρμουρούν σου;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Να σταματήσω να τρώω, γιατί εγίνηκα όπως την λότταν, λαλούν.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Φόρε καμιά ζώνην που μέσα. Περιορίζε λλίον την τζιοιλιά σου.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Έτσι κάμνω. Να μεν φορώ ζώνην, η τζιοιλιά μου θα κατεβεί στα γόνατά μου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Άμα θωρώ τον τζύρη σου τρέμουν τα γόνατα μου. Τζείνον το στόμαν του, άμα φωνάζει, εν όπως τη σειρήναν.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δεν εν κακός, μάνα μου. Έμαθε να φωνάζει, που η μάνα μου δεν καλακούει.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Κόρη Αλκμήνηηηηηηη.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Παναγία μου (Χάνονται και οι δυο από τον τοίχον. Ο Φίλιππος μπαίνει μέσα).
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Η φωνή του). Δεν σου είπα να μεν έσειεις σούρτα φέρτα με τους γειτόνους; Τι ήθελες κόρη στον τοίχο;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Τη θκεια μου την Ασπασία.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τι να την κάμεις;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Κάτι να μου δανείσει.

- ΗΡΑΚΛΗΣ Ούτε να σε δανειζούν ούτε να δανειζεις. Η μάνα σου πού ένει;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Στη γειτονιά.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εγώ να κατασκοτώνομαι τζι εσείς να κρατείτε τη γειτονιά. Να πιάσω μια βέγκα!...
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Μπαίνει κρατώντας καλάθια). Ρε Φίλιππε, ρε Φίλιππε.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι στέκεις τζιαι θωρείς με! Έλα πιάσε τούτα τα μαυρογέρημα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι κουβαλεις πάλε.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Χόρτα των όρνιθων. Τι θέλεις να κουβαλώ. Ακόμα να 'ρτει ο τζύρης σου;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δεν ήρτεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ούλλη μέρα να κατασκοτώνομαι, τζιαι να 'χω τον έναν να γυρίζει τζιαι τον άλλον να τζυλιέται μεσ' στο κρεβάτι. Να σκαλίσω εγώ, να ποτίσω εγώ, να ξιχορτίσω εγώ, να μαζέψω εγώ τζι εσείς... βόλταν τζιαι ραχάττι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Μπαίνει καμαρωτός με τον χαρτοφύλακα). Τι έπαθες κυρία τζιαι παραπονιέσαι;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πρόσεξε πολλά καλά. Μεν μου πεις λέξιν, γιατί κατύση σου. Να πιάσεις την μούττη μου νομίζω θα βκει η ψυσιή μου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιος σου έφταιξε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσιεις μούτρα να ρωτάς ποιος μου έφταιξε; Μα ενόμισες πως θα με ξαναγεννήσει η μάνα μου; Δεν πρόκειται να ξαναπάω στο περβόλιν, μακάρι να ξεράνουν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μόνη σου τα φύτεψες, μόνη σου να τα φροντίζεις. Κάμε μου έναν καφέν να ξεκουραστώ.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εσκοτώθηκες που την κούρασιν!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ψήσε μου έναν καφέν τζι ελάτε τζι οι δκυο τζιαι θέλω σας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Συμβαίνει τίποτε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Για να σας λαλώ κάτι συμβαίνει.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εν τίποτε σοβαρό;

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είναι σοβαρό.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Κύριε ελέησον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μεν ανησυχείς. Δεν πρόκειται για κακόν αλλά για καλόν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ηύρες δουλειάν του προκομμένου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πήαινε ψήσε τον καφέ.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Θα με σπάσεις σήμερα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Βγάζει το σημειωματάριο και γράφει). Φίλιππε, έλα γιε μου. Έλα κάτσε δίπλα μου. Θέλω να σε παρακαλέσω, αυτές τες μέρες να δώσεις ιδιαίτερη προσοχήν εις την καθαριότητα των ορνίθων. Θέλω να πιτάς μπόλικο νερόν τζιαι να ρίβκεις τζιαι κάμποσον ασβέστην. Ο ασβέστης έχει την ιδιότητα να σκοτώνει τα μικρόβια και να αποτρέπει τη δυσσομία. Θέλω αυτές τες μέρες να μουσχομυρίζει η αυλή μας. Κάμε αυτόν που σου λέω και θα σε ανταμείψω αναλόγως.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα με ανταμείψεις;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Θα σου διώ δκνο λίρες την ημέρα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δος μου εκατό λίρες τζιαι θα καθαρίζω δκνο μήνες συνέχεια.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ξέρεις κανέναν που να πληρώνεται προκαταβολικά;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εγώ είμαι ο κανένας; Είμαι ο γιος σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ένας λόγος παραπάνω. Πρέπει να μάθεις ότι κανένας δεν σου χαρίζει. «Με τον ιδρώτα του προσώπου σου φαγείν τον άρτον σου».
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έλα τον καφέ σου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ούλλον θεωρίαν είσαι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ευτυχώς που σ' έχουμε εσέναν που είσαι πρακτικός.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πε μας να δούμεν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τρώει σε η περιέργεια.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αν πω όι, θα πω ψέματα. (Ο Αριστοφάνης πίνει καφέ). Εεεε, λάλε τζι έσπασες μας.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι μέραν έχουμε σήμερα;

- ΑΣΠΑΣΙΑ Τετάρτη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τετάρτη. Μάλιστα. Ακριβώς οχτώ μέρες. Σε οχτώ μέρες προλαβαίνεις να ετοιμαστείς;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Θα μας πάρεις ταξίδι;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Πίνει καφέ). Θα έχουμε ξένους.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πότε δεν είχαμε ξένους;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τούτοι δεν εν σαν τους άλλους.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πρώτα πρώτα πόσοι ένει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δύο, πιθανόν τρεις.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Θέλω μιαν εβτομάδα να τραπεζώσω τρεις ξένους; Έχουν τίποτε ταινία;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τούτοι δεν τρώσιν ό,τι να 'ναι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ε πε μας να δούμεν. Έσπασες μας.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Πίνει καφέ). Είναι ο κύριος υπουργός. (Παύση).
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ο κύριος υπουργός;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μάλιστα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ποιος υπουργός;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μισό λεπτό να σας πω ακριβώς τον τίτλον του. (Βγάζει το σημειωματάριο). Μάλιστα, ο κύριος υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι πού επής τζι ανακάλυψες τον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είχα ζητήσει εδώ και πολλύν καιρό συνάντηση μαζίν του, για να του ζητήσω μια χάρη. Για να βοηθήσει συγκεκριμένα να διοριστεί ο γιος της Αντιγονούς της σιηράτης. Επερίμενα, επερίμενα, τζι αφού δεν είχα ειδοποιήσιν, είπα να περάσω σήμερα που το γραφείον του. Κύριε Αριστοφάνη, λαλεί μου η ιδιαίτερα του, είναι μέσα ο κύριος Υπουργός. Να τον ρωτήσω και αν έχει καιρόν, ίσως να σας δεχτεί. Ούτω και έγινε. Είδα τον για την υπόθεση μου και φεύγοντας είπα να τον καλέσω να 'ρτει καμιάν ημέρα στο χωριό. Στην αρχήν επήεν να κλώσει. Εξοχότατε, λαλώ του, πρέπει να γνωρίζετε ότι εκτρέφω όρνιθες εις την αυλήν μου, και μάλιστα οι όρνιθες του

Αριστοφάνη είναι φημισμένες ανά το Παγκύπριον. Τες ταΐζω με ό,τι πιο αγνό μπορείς να φανταστείς. Όποιος φάει δεν τες ξεχάνει ώσπου ζει. Σας προσκαλώ λοιπόν να κοπιάσετε, όποτε θέλετε, για να το διαπιστώσετε και μόνος σας. Έφυνεν του ένα γελούϊν.

Εντάξει, λαλεί μου. Θα 'ρω. Αρέσκει μου η ύπαιθρος, το χωρικόν. Εξοχότατε, λαλώ του, το γοργόν και χάριν έχει. Πότε να το κανονίσουμεν; Άνοιξεν το σημειωματάριον του. Μάλιστα, λαλεί μου, την ερχόμενην Τετάρτην είμαι ελεύθερος. Την ερχόμενην Τετάρτη, κύριε υπουργέ, λαλώ του, θα είναι μεγάλη μας τιμή να σας έχουμε στο σπίτι μας. (Παύση).

ΑΣΠΑΣΙΑ

Εεεε;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Τι εεε;

ΑΣΠΑΣΙΑ

Λαλείς για ένα στόμα. Πριν ελάλες για τρία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Μάλιστα. Το λησμόνησα. Θα φέρει μαζί του τη σύζυγον του και πιθανόν και την κόρην του.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Μπράβο ρε. Επαραδέχτηκα σε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Λοιπόν, θέλω να προσέξεις. Ό,τι ξέρεις να το ξεχάσεις.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Δεν εκατάλαβα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Όι να σύρεις μιαν όρνιθαν μεσ' στην κατσαρόλλα, να τη χογλάσεις τζι ετέλειωσεν!

ΑΣΠΑΣΙΑ

Δεν τρώει χογλαστήν όρνιθαν ο κύριος υπουργός;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Όϊ. Δεν τρώει χογλαστήν όρνιθαν ο κύριος υπουργός!

ΑΣΠΑΣΙΑ

Ας φάει σκατά.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Κοίταξε. Μεν το ρίφκεις εις τ' αστείον. Πρέπει να ετοιμαστούμεν. Πρώτα-πρώτα όπως είπα και στον Φίλιππον και το επαναλαμβάνω και στην αφεντιά σου, θέλω ο γουμάς των όρνιθων ν' αστράφτει που την καθαριότητα. Θέλω να κλείσω μια για πάντα τα στόματα της γειτονιάς. Όταν διαπιστώσει ο υπουργός πως δεν υπάρχει πρόβλημα, ας φωνάζουν οι βουλευτές, ν' αποδείξουν το αντίθετο.

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ε, παπά.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Άφησ' με να τελειώσω.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εν σοβαρόν τούτον που θέλω να σου πω.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πιο σοβαρόν που τούτα που λαλώ;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Νομίζεις, ο Ηρακλής, όταν μυριστεί πως τραπεζώνεις υπουργόν, θα μείνει με κλειστόν το στόμα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι θα πει δηλαδή;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα τον ακούσουν που την μίαν άκραν του χωρκού ως την άλλην.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ο κύριος υπουργός, δεν ξέρω να το ξέρεις, συνήθως έσιει τζιαι συνοδεία.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι συνοδείαν;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αστυνομικούς.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα 'ρτουν να φαν τα πλάσματα. Όι να τσακωθούν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Εν καλά που σου λαλεί το κοπελλούν. Έπρεπεν να λάβεις υπόψη σου τζιαι τον γείτονα. Ξέρεις το βρωμόστομαν του. (Παύση).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι εισηγείστε να κάμουμεν; Να πάψω να καλιώ κόσμο στο σπίτι μου, ένεκα του κάθε πελλού;
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Γελώντας). Κάλεσε τζιαι τον γείτονα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θεωρείς το παράλογον;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσύ θεωρείς το λογικόν;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πιο φρόνιμον. Υπό τες περιστάσεις...
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να καλέσω εγώ τους κιλίντζηρους στο ίδιον τραπέζι με την οικογένειαν του κυρίου υπουργού!
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ-ΑΣΠ. Καλά, καλάαααα.

Β΄ ΠΡΑΞΗ

ΕΙΚΟΝΑ 1

(Το τραπέζι είναι στρωμένο. Κάνουν τις τελευταίες ετοιμασίες).

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι κάμνει τούτος τόσην ώρα; Θα στολιστεί γαμπρός;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μπορεί να θέλει να κάμει εντύπωση.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσύ δε θέλεις;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν εκατάλαβες. Όι του υπουργού. Της κόρης του.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Για να χτυπήσεις έτσι πόρταν πρέπει να 'σεις νουν, να 'σεις προσόντα, να 'σεις εφόδια. Αχ, αν μου άκουε μόνο! Αν μου άκουε!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έτσι είσαι σύ. Τα δικά σου υποτιμάς τα τζι εκτιμάς τα ξένα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ένα πτυχίο ρε, ένα πτυχίο. Ως τωρά θα τον είχα μπήξει μεσ' στην Βουλήν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Οι βουλευτές έχουν ούλλοι πτυχίο;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Βεβαίως έχουν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μυστήριοι. Άμα τους ακούεις που το ράδιο λαλείς, παρά να σου συντυχάνουν καλλίτερα να σου κλάνουν. Τούτος ο Υπουργός είναι πτυχίον έσει;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Για να 'μαι ειλικρινής εδιέφυγε μου να τον ρωτήσω. Η γεναίκα του τραουδά σε μια χορωδία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μπορεί ναν' για τούτον που τον εδιορίσαν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν αποκλείεται. Άτε ρε Φίλιππε. Πόσην ώρα, γιε μου. Όπου να 'σαι έρχονται τα πλάσματα. (Ο Φίλιππος βγαίνει από την πόρτα).
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ωωωω, άρκησεν να ντυθει, αλλά πράγματι αξίζει γαμπρόν!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν ήταν μόνο με τη θεωρία!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άφησ' μας τζιαι μια φοράν να πούμε δόξα σοι ο Θεός. Είμαστεν καλά. Τι άλλο θέλουμε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μια δουλειά θέλουμε. Μια δουλειά.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Σήμερα εν ευκαιρία να την πιάσετε. Δηλαδή αποκλείεις να τον δει η κόρη του υπουργού, έτσι λεβέντην, τζιαι να τον ερωτευτεί;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εγώ τίποτε δεν αποκλείω. Φτάνει να μου ακούει. Θεω-
ριάν έσιει τζιαι με το παραπάνω. Να μου ακούει μόνο, να
μπει στον ορθόν δρόμον, τζι οι κόρην υπουργού, κόρην
προέδρου βρίσκω του. Δος μου το καλάθι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν εν ανάγκη ν' απλώσεις μερσίνια, για τ' όνομαν του
Θεού.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σσσσσ, δε θα μου πεις εσύ τι θα κάμω.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Θα μας περιπαίζει ο κόσμος. Έρχεται να φάει ο άνθρω-
πος. Δεν έρχεται σε γιορτήν ή μνημόσυνο.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εν η πρώτη φορά που μας περιπαίζει ο κόσμος;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δωσ' το καλάθιν είπα. Όσα είδετε, τόσα ξέρετε.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Προτιμώ να πάω μέσα να μεν σε θωρώ. (Μπαίνει μέσα).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Σκορπίζει μυρσίνια). Κάποιαν ώρα, Φίλιππε μου, θα
σου πω ή θα σου νέψω. Θα βρεις έξω στο δρόμο. Θα 'σιει
κάποιους να περιμένουν. Θα τους πεις να περάσουν ένας
ένας, όπως σου εξήγησα.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να πας να τους πεις εσύ. Εγώ αντρέπουμε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αντρέπεσαι; Γιατί αντρέπεσαι;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο άνθρωπος θα 'ρτει να φάει μιαν μπουτσιάν φαϊ. Όι ν'
ασχοληθεί με τα προβλήματα του καθενός.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσύ πήαινε τζι η αντροπή πάνω μου. Εν εμέναν που
ξέρει ο υπουργός. Δεν εν εσένα. Μεν φοάσαι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι επάθετε πάλε; Θα 'ρτουν να σας εύρουν να τσακκώνε-
στε.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ειδοποίησεν καμπόσους αδικιασερούς να 'ρτουν να υπο-
βάλουν τα σέβη τους.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Είσιες καμιάν αμφιβολίαν ότι θα το 'καμνεν; Γιατί καλι-
εί τον υπουργό; Για το χαττίρι σου ή για το δικό μου; Για
τζείνους που του προσηκώννουνται. Αν έξερην όμως
είνταν που λαλούν πίσω που την πλάτην του!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι λαλούν πίσω που την πλάτη μου;

- ΑΣΠΑΣΙΑ Μεγαλομανία! Μεγαλομανία! Έτο είνταν που λαλούν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ζηλεύουν με. Ζηλεύουν με. Τα ζώα, τα χτήνη, οι αμπάλατοι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αμπάλατοι-αμπάλατοι... Εσύ έκαμες περίτου χαΐριν που λλόου τους;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εμέναν η αξία μου εν εις το μεϊτάνι. Θωρεί την ο καθένας. (Κλάξον). Άκου τους. Ετοιμαστείτε. Βκάλε τζεινήν την ποδκιάν πο 'σιεις ομπρός σου. Έσει που το πρωίν που μάσεισαι τζιαι θα 'ρτουν να σ' εύρουν όπως την κιλιντζήραν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πήαινε να υποδεχτείς τους ξένους σου τζι αφησ' μας εμάς.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσύ τι κάμνεις. Γυάλλισ' τα παπούτσια σου.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Γιατί έχουμν επιθεώρηση;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Άκουσες τι σου λέω;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Πήαινε έξω τζι εν αντροπή που τα πλάσματα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να πάω ναι. Τα μαλλιά μου εν χτενισμένα; Τα παπούτσια μου; Κλάτσες φορώ; Ναι φορώ.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Σώβρακο φορείς;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μπορεί να κάμεις πάνω σου, που τη σύγχυση σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με με περιπαίζεις.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έχασεν τα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Πιάνει το καλάθι). Ν' απλώσω αλλό λλίον μερσίनि.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έχασεν τα. Πήαινε. Δε θα 'βρουν το δρόμον τα πλάσματα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι, ναι, να πάω. (Βγαίνει έξω).
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν είδα ποττέ μου έτσι κακό.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Έχουν ακόμα να δουν τ' αμμάδκια μας τζιαι ν' ακούσουν τ' αφτιά μας!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ο κώλος ο τίτσιρος είδεν το βρατζίν τζι εγέμωσεν το. Όπως το μωρόν κάμνει.
- ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ Το μωρόν έσει παραπάνω νουν που λλόου του.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν αντρέπεσαι;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εν φέματα;

ΑΣΠΑΣΙΑ Να μεν σε ξανακούσω να μιλάς έτσι για τον πατέρα σου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Εσύ πόσα λαλείς για λλόου του;

ΑΣΠΑΣΙΑ Πως λαλώ κανέναν αστείο!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Αστεία, αστεία, αλλά ο κόσμος περιπαίζει μας.

ΑΣΠΑΣΙΑ Βάλλεις φτιν του κάθε πελλού;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Πελλοί-πελλοί αλλά έχουν παραπάνω νουν που λλόου μας.

ΑΣΠΑΣΙΑ Σσσο σιωπήν, είπα σου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Περάστε, περάστε. Σαν στο σπίτι σας.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Καλησπέρα σας,

ΑΣΠΑΣΙΑ Καλωσορίσετε, καλωσορίσετε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εξοχότατε, λαμβάνω την τιμή να σας συστήσω τη σύζυγο μου.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Χαίρω πολύ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Και τον υιόν μου.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γεια σου. Τι κάμνεις;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Καλά, ευχαριστώ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κι η σύζυγος του κυρίου υπουργού.

ΗΛΕΚΤΡΑ Ηλέκτρα είναι τ' όνομά μου.

ΑΣΠΑΣΙΑ Να ζήσεις κοκόνα μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ Εσείς πώς λέγεστε;

ΑΣΠΑΣΙΑ Ασπασία.

ΗΛΕΚΤΡΑ Να ζήσετε.

ΑΣΠΑΣΙΑ Φχαριστώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Φίλιππος εγώ.

ΗΛΕΚΤΡΑ Γεια σου Φίλιππε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εεεε με συγχωρείτε, συγνώμη, εξοχότατε, μήπως επιθυμείτε να ρίψετε λίγον νερόν πάνω σας, να φρεσκαριστείτε;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μια χαρά είμαστε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όπως επιθυμείτε. Η κυρία υπουργού μήπως;

ΗΛΕΚΤΡΑ Όχι ευχαριστώ.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μα καθίστε, καθίστε. Πάρτε καρέκλες. Ελάτε καθίστε από δω εξοχότατε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Προτιμώ να κάτσω ποδά. Να μου φακκά ο αέρας. Έσπασε μας τούτη η πυρά.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όπως επιθυμείτε. Καθίστε κυρία Υπουργού.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ηλέκτρα είναι τ' όνομα μου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ευχαριστώ. Ευχαριστώ πολύ. Καθίστε κυρία Ηλέκτρα. Αλήθεια η δεσποινίς υπουργού πού είναι; Πού την αφήσατε; (Η Ηλέκτρα γυρίζει με απορία).
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Για την κόρη σου λαλεί.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Έμεινε στο σπίτι, μελετά. Δίνει εξετάσεις.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Λυπούμαι που δεν έχουμε την τιμήν να την έχουμε μεταξύ μας.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Δυστυχώς το καθήκον
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ελπίζουμεν μιαν άλλην φοράν να έχουμεν την τιμήν και την τύχην να σας φιλοξενήσομεν οικογενειακώς.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ας το ελπίσωμεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζι ο Φίλιππος μου μελετά.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Αλήθεια; Τι σπουδάζετε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ετέλειωσεν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ασαα τελείωσε. Τι τελείωσε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ετέλειωσεεεε... μίλα ρε της κυρίας. Μεν αντρέπεσαι.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ιστοριάν της μουσικής.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Μπράβο. Πολύ ενδιαφέρον θέμα. Και ποιας μουσικής;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Των υπερκαυκασίων λαών.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Και πολύ εξειδικευμένο θέμα. Πώς το διάλεξες;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αρέσκει του. Αρέσκει του, κυρία. Ούλλη μέρα δεν ιξαπολά την κιθάρα. Γράφει τραούδιν τωρά για τη γιουροβίζιον. Τζιαι πέρσι έγγραψεν αλλά απορρίψαν του το. Μάνα μου τα μέσα.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ωστε είστε και συνθέτης;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ασχολούμαι.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ασχολείστε επαγγελματικά; Παίζετε πουθενά;

- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Προτιμώ τη σύνθεση παρά να παίζω.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Σίγουρα η σύνθεση είναι πιο ενδιαφέρουσα από την εκτέλεση, αλλά η.....
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αφήστε τον άνθρωπον να κάμει ό,τι του αρέσκει. Ό,τι σου αρέσκει, γιε μου, τζιαι θα πάεις μπροστά.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ναι σίγουρα. Ας ελπίσουμεν ότι θα 'χουμε την ευκαιρία να ακούσουμε κάτι δικό σου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε εξοχότατε. Μήπως επιθυμείτε να πιείτε κάτι;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ναι κάτι να πιούμε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τι επιθυμείτε παρακαλώ;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ό,τι υπάρχει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κανέναν ουσικούδι, κανένα...
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Όι σιόρ. Καμιά μπίρα να πιούμεν, με τούτην την πυράν!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μάλιστα. Εσείς εξοχότατη;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Κι εγώ μπιρίτσα θα πιω.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Συγνώμην, κυρία, αλλά σαν να χτυπά η γλώσσα σας στα Αθηναίϊκα;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ναι. Αθηναία είμαι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Είδες που το κατάλαβα. (Της βαρά μια χαϊδευτικά).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Φίλιππε, σε παρακαλώ ανάλαβε τα ποτά. Άνοιξε μια μπίραν και φέρε και μια μπουκάλλαν κονιάκ. Εγώ θα πιω κανέναν κονιακκούδι. Εξοχότατε, μήπως επιθυμείτε και λίγες κουννούδες;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Όι σιορ. Σκέττη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εσείς εξοχότατη;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Εγώ θα πάρω λίγες... κουννούδες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ασπασία ανάλαβε. Ξέρεις. Τρίψε τες λίγον και φύσα τους να φύει το φυλλούδι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ξέρω, καλέ μου, ξέρω.
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Η φωνή του). Εεε καλό. Είδες είντα λοής κάμνουν τες δουλειές τους οι έξυπνοι!
- ΕΡΜΙΟΝΗ Εσύ να το δείς, που καρτεράς που τον Θεόν τζιαι που την τύχη σου. Αν δεν αλείψεις τον τροχόν γυρίζει;

- ΗΡΑΚΛΗΣ Είμαι άδρωπος εγώ. Δεν καταδέχομαι να προπλέσω κανενού.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Αδρωπιά, μάνα μου, αδρωπιά.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ποιοι εν τούτοι;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Οι γείτονες.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γιατί φωνάζουν;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Η γειτόνισσα είναι λίγο βαρήκη.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αααααα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όπως έλεγαν οι πρωτινοί εξοχότατε...«Γείτον έσεις, Θεόν έσεις.» Αν έχεις καλόν γείτονα δηλαδή, σαν να έχεις μαζί σου τον Θεό. Δυστυχώς εμείς ατυχήσαμεν. Οι γείτονες μας δεν είναι σόι. Τι να κάμουμεν. Προσπαθούμε να περάσουμεν. «Ο νούσιμος πρέπει να τα βάλλει κάτω.»
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έτσι ένει. Ο καθένας βάλλει νερό στο κρασίν του. Σας δημιουργούν προβλήματα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πολλά.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Και η αφορμή;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όταν το πλάσμα είναι δύσκολον, χρειάζεται αφορμή για να σου δημιουργήσει προβλήματα; Βρίσκουν αφορμήν που την πέτραν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Γιατί δεν τους καταγγέλλετε στην αστυνομία;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν θέλουμε να φτάσουμε στα άκρα. Προσπαθούμε με τον τρόπον τον καλόν. Ο τρόπος ο καλός, όπως λέει η παροιμία «βγάλλει την κουφήν που την τρύπαν». Δυστυχώς όμως...
- ΗΛΕΚΤΡΑ Πολύ καλά κάνετε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σας ευχαριστώ.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τι προβλήματα σας δημιουργούν;
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Στον τοίχο). Έφερες να ταΐσεις πάλε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ Ηρακλή. Σε παρακαλώ.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τά'σε ρε. Τά'σε. Θα τα καταφέρεις να ταΐσεις ούλλον τον κόσμον; (Βγαίνει ο Φίλιππος και η Ασπασία). Τζιαι μιρρούες τζιαι κονιακκού; Καλόσοο!

ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν αντρέπεσαι ρε. Δε έσαι μουντούναν πάνω σου;
 ΕΡΜΙΟΝΗ Εν εσείς που χάσετε την αντροπήν.
 ΑΣΠΑΣΙΑ Για τ' όνομαν του Θεού Ερμιόνη. Τι σας εκάμαμεν;
 ΕΡΜΙΟΝΗ Ξέρεις πολλά καλά τι μας εκάμετε.
 ΑΣΠΑΣΙΑ Εν ώρα τωρά; Πόσες φορές να τα πούμεν;
 ΗΡΑΚΛΗΣ Ώσπου να ισιώσει τούτη η κατάσταση.
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θκειε Ηρακλή, σε παρακαλώ. Αφήστε τα σήμερα. Αύριον
 υπόσχομαι να κάτσομεν να τα κουβεντιάσομεν.
 ΗΡΑΚΛΗΣ Υπόσχεσαι;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Υπόσχομαι.
 ΗΡΑΚΛΗΣ Διάς τον λόν σου;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Διώ τον.
 ΑΛΚΜΗΝΗ (Στον τοίχο). Θα τον κρατήσεις; Δε θα τον κρατήσεις.
 Μεν τον πιστεύεις.
 ΗΡΑΚΛΗΣ Κατέβα κάτω εσύ. Δε σ' έβαλα δικηγόρο. (Κατεβαίνουν).
 ΕΡΜΙΟΝΗ (Φωνή). Εν άδρωπος τούτος. Δεν έσαι τον νούν του τζυ-
 ρού. Επήρεν που τον μακαρίτην τον παππούν του.
 ΗΡΑΚΛΗΣ Κανεί. Ρέξε έσσω τζιαι βρίζε.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Λίγη μπιρίτσα εξοχότατη;
 ΗΛΕΚΤΡΑ Ναι, ευχαριστώ.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εξοχότατε.
 ΥΠΟΥΡΓΟΣ Βάλε.
 ΑΣΠΑΣΙΑ Είδετε τι τραβούμε; Τι τραβούμε!

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Κάθονται όλοι στο τραπέζι. Έχουν φάει, έχουν πιει αρκετά).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Χτυπά το κουτάλι στο πιάτο). Με συγχωρείτε, με συγχωρείτε. (Σηκώνεται). Παρακαλώ να πιούμε ένα ποτήριον εις υγείαν του εξοχότατου υπουργού Παιδείας και Πολιτισμού μετά της συζύγου του. Στην υγεία σας.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εις υγείαν. (Πίνουν όλοι).

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ (Αφήνει το ποτήρι. Βγάζει από την τζιέπην του χαρτί και διαβάζει).

Εξοχότατε, είναι μεγάλη η τιμή που περιποιείτε εις το πρόσωπο μου και εις το πρόσωπον της οικογένειάς μου, που σήμερα έχομεν την εξαιρετικήν χαράν να φιλοξενούμεν εις το φτωχικόν μας την εξοχότητα σας μετά της συζύγου σας. Θέλομεν και ελπίζομεν ότι αυτή η επίσκεψη θα είναι η απαρχή μιας σχέσης φιλίας και συνεργασίας, διά το καλόν και την πρόοδον της κοινότητός μας, της περιφέρειας μας, της επαρχίας μας, αλλά και της πατρίδας μας γενικότερα. Δυστυχώς ελάχιστοι είναι οι δημόσιοι άνδρες, οι οποίοι έρχονται διά να διαπιστώσουν ιδίους όμμασι τα προβλήματα του λαού.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ρε Ηλέκτρα, πάσαρε μου μια ζάμπαν της όρνιθας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έναν εξ αυτών των ελαχίστων έχω την τιμήν να φιλοξενώ απόψε εις την οικίαν μου. Εξοχότατε, «ου καιούσι λύχνον και τιθέασιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλά επί την λυχνίαν, ίνα φαίνει πάσι τοις εν τη οικία». Ο δημόσιος άνδρας, δηλαδή, δεν δικαιούται να κρύβεται εις το περιθώριον, αλλά οφείλει, είναι καθήκον του να ευρίσκεται εις την πρώτην γραμμήν. Εκεί όπου πάλλει η ψυχή του αγωνιζόμενου λαού. Κι εσείς, εξοχότατε, κατά γενικήν ομολογίαν, είστε ανέκαθεν το πιο λαμπρό παράδειγμα αυτών των αγωνιζόμενων πολιτικών δυνάμεων. Των δυνάμεων εκείνων, λέγω, οι οποίες ζουν και αναπνέουν μαζί με τον λαόν.

- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μπράβο κύριε Αριστοφάνη. Ομολογώ ότι δεν το περιμένα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με κολακεύετε εξοχότατε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Να, μα την πίστιν μου. (Σταυροκοπιέται).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σας ευχαριστώ.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Άκουα το, αλλά δεν το επίστευκα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είναι δυνατόν τ' όνομά μου να έφτασεν τόσο ψηλά εξοχότατε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αλήθεια έθελα να 'ξερα τι τες ταΐζεις;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιες;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μα τες όρνιθες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ααα ναι, μα βεβαίως, οι όρνιθες.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Δε σου κάμνω κομπλιμέντο. Έσαι που τον τζιαιρόν που 'μουν μιτοής εις το χωρκόν μου να φάω έτσι όρνιθιν. Τότε που τες ενέγιωνεν η μακαρίτισσα η μάνα μου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μα ακριβώς εξοχότατε, αυτό είναι το μυστικό μας. Εκτρέφομεν τες όρνιθές μας με τον παραδοσιακόν τρόπον. Όπως οι γονιοί μας και οι παππούδες μας.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μπράβο, μπράβο. Ηλέκτρα, δοκίμασε έναν κομμάτι, που να 'σαι λλίην μιλλούαν, να δεις είναι πράμαν ένει.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ξέρεις πολύ καλά ότι μόνο λίγο ψαχνό μπορώ να φάω.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Χάννεις.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μου επιτρέπετε;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τι είναι αυτό;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Το καβλονούρι.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τι πράμα!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε. Αυτό εδώ. Το ιερόν οστούν. (Χτυπά τον πισινό του).
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μπράβο ρε Αριστοφάνη. Είσαι ανεπανάληπτος.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ελάτε. Δοκιμάστε το εξοχότατη.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Δοκίμασ' το. Είνταν που σε θωρώ;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Με δουλεύεις;

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να του σφίξω λίγον λεμονούδιν και (ψάχνει να βρει την λέξιν). βαρ' το βούκκον.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Δεν το παίρνετε καλύτερα από το πιάτο μου, γιατί όσο το βλέπω μου χαλά το στομάχι.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πάσαρε μου το εμένα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Θέλετε λίγον λεμονούδιν εξοχότατε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Όι σιόρ. Θα χαλάσει την γεύσιν του.
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Η φωνή του). Σφίξε του ρε τζιαι λεμόνι. Σφίξε του λεμόνι, αλάτιστο τζιαι μπούκκωσ' του το. Να του το μασήσεις έμεινε, πεζεβέγκη.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εν μεγάλον το πρόβλημα του κυρίου φαίνεται.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σέβομαι την παρουσία σας, εξοχότατε, αλλιώς, είμαι καλός εγώ για λλόου του.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κάτι πρέπει να 'σιει τούτος για να συμπεριφέρεται έτσι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσιει πρόβλημα, μόνον που εν το ξέρει.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αφού δεν το ξέρει, δεν εν πρόβλημα.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μεγάλον πρόβλημα. Το χωρκόν βουίζει τζιαι τούτοι κάμνουν μεσάνυχτα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ασπασία, σε παρακαλώ. Δεν είναι του παρόντος.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αλλό λλίον να το γράψουν τα φύλλα τζιαι τούτοι ..., ιδέα! Καλά σιόρ τόσο χαντοί ένει; Δεν την θωρούν;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ποια να δουν;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Την κόρη.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τι έκαμεν η κόρη;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν έκαμεν. Εκάμαν της.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τι της εκάναν;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ασπασία σε παρακαλώ....
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ο Θεός να μεν το δείξει. Αγκαστρώσαν την.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ποιοι, ποιος;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ποιος ξέρει; Τζι εθώρες την τζι ενόμιζες πως ήταν η οσία Μαρία.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Δεν της φαίνεται; Να το πιστέψω;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τυλιεται φαίνεται με καμπόσους κορσέδες.

- ΗΛΕΚΤΡΑ Ναι αλλά πού θα πάει; Η φύσις θα πάρει τον δρόμον της.
 ΑΣΠΑΣΙΑ Όπου τζι αν είσαι άκου το.
 ΗΛΕΚΤΡΑ Κόντεψε δηλαδή ο καιρός της;
 ΑΣΠΑΣΙΑ Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μου...
 ΗΛΕΚΤΡΑ Την καημένη. Φαντάζομαι το μαρτύριόν της. Θα 'θελα να
 'ξερα ποιο είναι αυτό το ζώο. Το γαϊδούρι. Που την
 άφησεν έτσι αβοήθητη κι εκτεθειμένη.
 ΑΣΠΑΣΙΑ Έσειε μάνα μου τούτος ο ντουινιάς! Δεν εν μάνες που
 τους εγεννήσαν τούτους, εν γαδάρες.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αλίμονο. «Ο κόσμος έσειε τουρλού-τουρλού». Αλλά δεν
 ημπορούμεν εμείς να λύσομεν τα προβλήματα όλου του
 κόσμου. «Όποιος έσειε τα γένια ας έσειε τζιαι τα χτένια»,
 λέει μια λαϊκή παροιμία. Λοιπόν, εξοχότατε, επειδή τυγ-
 χάνει να είμαι και ο ιεροψάλτης της κοινότητάς μας, να
 μου επιτρέψετε, με την ευκαιρίαν της εδώ παρουσίας
 σας, να ψάλλω έναν ύμνον, ανάλογα με την περίπτωση
 και το αξίωμα σας. Έναν ύμνον προς τιμήν και δόξαν
 του Αγίου Πνεύματος. Ναιαιαιαι «Ευλογητός ει Χριστέ
 ο Θεός ημών, ο πανσόφους» (Όταν τελειώσει χτυπά
 το πηρούνι του στο πιάτο. Το ίδιον και οι άλλοι). Πίνω
 εις υγείαν του Έντιμου Υπουργού Παιδείας και Πολιτι-
 σμού καθώς και της εξοχότατης συζύγου του. Εις την
 υγεία σας.
 ΟΛΟΙ Εις υγείαν.
 ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τι έσειεις φίλε; Επατίσαν τα καράβια σου;
 ΑΣΠΑΣΙΑ Πάντα εν έτσι μουλλωτός. Αλλά πόψε επαράκαμεν το.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γιατί δεν μιλάς που σ' ερωτά ο κύριος υπουργός;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι να πω.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Συμβαίνει τίποτε;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Τι να συμβεί;
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γιατί τότε δεν συμμετέχεις στην παρέα μας;
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ποιος είπεν πως δεν συμμετέχω;
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έτσι δείχνεις.
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δεν καταλαβαίνεις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Καλάαααα.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Ἐλεγεν ἡ μητέρα σου ὅτι ἔχεις γράψει τραγούδι γιὰ τὴ Γιουροβίζιον.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ἐγραψεν τζιὰ περσι, γράφει τζιὰ φέτος. Πέρσι αποορίψαν τοῦ το. Τα μέσα μάνα μου.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Νομίζω, ἀφοῦ μας φιλοξενεῖτε στὸ σπίτι σας, δικαιούμαστε νὰ ζητήσομε νὰ μας τὸ τραγουδήσεις.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Δεν ἐτέλειωσεν ἀκόμα.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Νὰ μας τραγουδήσεις τὸ περσινό.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Γιὰ νὰ τραουδήσεις πρέπει νὰ ἴσεις διάθεσιν.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Με συγχωρεῖς παιδί μου, ἀλλὰ ἀν δὲν ἔσιεις διάθεσιν ἀπόψε, με τόσον ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους, πότε θὰ δεήσει ὁ Θεός νὰ ἀποκτήσεις;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Αφήστε σιόρ τὸ κοπέλλιν. Κάτι φαίνεται τὸν ἀπασχολεῖ.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Ἀν τὸν ἀπασχολεῖ κάτι νὰ μας τὸ πει. Ἐδῶ εἴμαστε σαν μιὰ οἰκογένεια. Ὁ ἐξοχότατος, πες πὼς εἶναι δικός μας ἄνθρωπος. Τὸ ἴδιον καὶ ἡ ἐξοχότατη.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Εγὼ θὰ ἐπιμένω νὰ μας τραγουδήσει. Ἄλλωστε εἶναι ἓνας τρόπος νὰ φτιάξει τὸ κέφι του.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ἐ, τραούδα γιὰ μου. Θέλεις νὰ σου ἀψουμεν τζερί;
ΗΛΕΚΤΡΑ	Ἔτσι ἀπαλά. Νὰ μὴν ἀνησυχούμε τοὺς γειτόνους. Κυρία Ἀσπασία, νὰ πας νὰ τοῦ φέρεις τὴν κιθάρα καὶ θὰ μας τραγουδήσει.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Νὰ πάω, καλό!
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Ἄσε. Φέρνω τὴν ἐγώ.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Εἶδες τι θὰ κάμεις. (Πηγαίνει μέσα).
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Πολλὰ προβληματισμένος φαίνεται.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Με τὸ δίκαιον του.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Τι τὸν ἀπασχολεῖ;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ἔσιει δκνο χρόνια τωρὰ που τέλειωσεν τες σπουδές του τζιὰ κάθεται.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Τὸ θέμα του βλέπετε εἶναι πολὺ ἐξειδικευμένο. Μόνο σαν μουσικός μπορεῖ νὰ ἐργαστεῖ.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Μὰ τι μέλλον μπορεῖ νὰ ἔχει σαν μουσικός ἐξοχότατη;

- ΑΣΠΑΣΙΑ Κοσπέντε χρονών κοπέλλιν καρτερά χαρτζιλίκιν που τον τζύρην του. Νομίζεις δεν αντρέπεται; Θωρείς τον στενοχωρημένον, μα έσειε τους λόγους του. Να χαρείτε, αν ακούσετε τίποτε για καμιάν δουλειάν...
- ΗΛΕΚΤΡΑ Εγώ προσωπικά, αν ακούσω κάτι....Σε κανέναν ωδείον ίσως. Θα υπενθυμίζω και τον Πλάτονα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ξέρετε προσπάθειες που έχω κάμει εξοχότατε. Αλλά εις μάτην. Δυστυχώς το πτυχίον του δεν έχει πέρασιν. Ίσως κάπου αλλού να τα καταφέρομεν να τον βολέψομεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Βουρά ο καημένος πάνω κάτω για λλόου του, αλλά δυστυχώς αν δεν έσειεις τα μέσα τη σήμερον ημέρα!
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έλα να δούμεν πόσον καλός είσαι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έλα άλλαξε διάθεσιν. Μεν τζοιμάσαι.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έι καλέ, άφησ' το κοπέλλι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν τραουδήσει με την διάθεσιν που έσειε θα μας ποτζοιμήσει.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα τραουδήσω όπως μπορώ.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Δεχτοί, δεχτοί.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ «Νησί μικρό νησί πικρό»... (Στο τέλος χειροκροτήματα).
- ΗΛΕΚΤΡΑ Μπράβο είναι πολύ ωραίο.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άρσεσε σας;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ναι είναι πολύ ωραίο.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Είδες! Τζι απορρίψαν το του γιου μου. Ούτε μέσα στα οχτώ δεν του το περάσαν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ωραία μουσική. Αλλά ιδιαίτερα παρά πολύ ωραίοι στίχοι. Είναι και οι στίχοι δικοί σου;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ναι.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Μα πώς. Τα μέλη της κριτικής, της καλλιτεχνικής επιτροπής δεν κρίνουν κι από τη λογοτεχνική αξία ένα έργο;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Άτε σιόρ για τ' όνομαν του Θεού. Ξέρουν τούτοι να βγάλουν τ' αμμάθκια τους.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Ε, πώς. Πλάτων είναι βαριές οι κατηγορίες. Ποιος διορίζει τα μέλη των καλλιτεχνικών επιτροπών;

ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Τα κόμματα. Ένας σου-ένας μου. Ένας σου-ένας μου. Ας φακκούν.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Και είναι αλήθεια ότι είναι άσχετοι;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Κύριε ελέησον, πού ζεις, στη Σουηδία;
ΗΛΕΚΤΡΑ	Εσύ τι κάνεις; Είσαι υπεύθυνος υπουργός.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Μα να τα βάλω με τα κόμματα; Ποιος είδεν τον Θεόν τζιαι δεν τον εφοήθηκεν.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Έτσι είναι γιε μου. Να τα βάλλεις κάτω να περάσεις.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Γαμώ τα κόμματα σας.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Σε παρακαλώ. Σε παρακαλώ. Οι βρισιές απαγορεύονται σ' αυτό το σπίτι.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Ξαναγαμώ τα κόμματα σας.
ΗΡΑΚΛΗΣ	(Στον τοίχο). Ακούω σε ρε είνταν που λαλείς. Ακούω σε. Τζι είχα σε για καλόν. Ώστε έτσι ά!
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Εσού μας έλειπες τωρά.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Αν δεν ήταν τα κόμματα, τούτοι ούλλοι οι πεξεβέγκηες έθεν να κάμνουν ό,τι θέλουν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Συγγνώμη ρε φίλε. Τι σου εκάμαμεν τζιαι ξιτιμάζεις μας;
ΗΡΑΚΛΗΣ	Τι μου εκάμετε! Τρώτε που την άκραν για να κάμνετε τα στραβά μμάθκια.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Καλά τζι εν αντρέπονται!
ΑΛΚΜΗΝΗ	Ποιος έχασεν την αντροπήν να την έβρουν;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Με συγχωρείτε, με συγχωρείτε. Οι κατηγορίες εν βαρετές. Δεν έρκεστε ποδά να συζητήσουμεν πολιτισμένα;
ΗΡΑΚΛΗΣ	Αν μας καλέσει ο νοικοζύρης...
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Εξοχότατε νομίζετε ότι είναι φρόνιμο;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Συγγνώμη αλλά ο κύριος μάς προσάπτει σοβαρές κατηγορίες. Δεν ημπορεί να λείι ό,τι θέλει. Ελάτε, ελάτε ποδά.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Εξοχότατε έχομεν πολλά πράματα να συζητήσωμεν. Δε γίνεται να 'χουμεν παρείσακτους.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Όι σιόρ. Να 'ρτει ο άθρωπος να πει το παράπονον του. Έλα κύριε. Ελάτε.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Εγώ αν δεν το ακούσω που τον Αριστοφάνην δεν έρχομαι.

- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πε τους να 'ρτουν. Σε παρακαλώ.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι, ναι αλίμονο. Κοπιάστε Ηρακλή. Κοπιάστε...
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τωρά μάλιστα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κύριε υπουργέ δεν τους γνωρίζετε καλά. Δεν είναι πλάσματα που μπορεί να συνεννοηθεί κανένας μαζίν τους. Είναι ψεύτες, κλέφτες, παγαπόντες.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Για να πούμεν του στραβού το δίκαιον η Ερμιόνη ήταν καλή. Αλλά, γιε μου, αμματίστηκεν που τούτον τον ψεύτην τον Ηρακλήν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ηρακλήν λαλούν τον κύριον;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ηρακλή. Τι να κάμουμεν εξοχότατε. Εμπεροδέψαμεν. Αααα, άκου τους πο 'ρχουνται.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αλλάξετε κουβένταν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Γεια σας τζιαι που κοντά.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Καλώς τους. Κάτσετε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι, ναι πάрте καρέκλες. Κάτσετε. Ωρίστε Ηρακλή.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Μάν' τα μέρα εν σήμερα τζιαι τρώτε μιλλωμένο;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όλες οι μέρες είναι μέρες του Θεού Ερμιόνη.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Ό,τι σε συφφέρει. Ακόμα είσαι τζιαι άθρωπος της εκκλησίας. Τετάρτην ημέραν, ο κόσμος τσικνώνει τη γειτονιάν με τες σουβλες;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κάθε κανόνας έχει και την εξαίρεσιν του.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Οι κανόνες της εκκλησίας δεν έχουν εξαίρεσιν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Είναι σπουδασμένη πασ' τούτα. Σε τούτα ούλλα αξίζει παπάν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Νηστεύετε τις Τετάρτες, κύριε Ηρακλή;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Οι παπάες νηστεύκουν για να νηστέψω τζι εγώ; Θέλει έναν αρνίν ο καθένας στο κάτσιμόν του.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Τότε γιατί διαμαρτύρεται η σύζυγος σας;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τόσον νουν έσειε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Λοιπόν τι θα σας κεράσομεν. Με συγχωρείτε, κύριε Αριστοφάνη. Είμαι τζι εγώ φιλοξενούμενος...
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Παρακαλώ, παρακαλώ. Τι να σας κεράσομεν Ηρακλή;

ΗΡΑΚΛΗΣ	Δε θέλομεν τζιεραστικόν. Ἦρταμεν να κουβεντιάσομεν, οἱ να πιούμεν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Ναι σίγουρα. Αλλά δε γίνεται. Θα πιείτε κάτι μαζί μας.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Δε θέλομε σιόρ.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Δε γίνεται να πας εις το σπίτιν του άλλου και να μην καταδεχτείς, ...
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Λοιπόν ακούω.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Βάλε ένα κονιάκκιν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Η κυρία.
ΕΡΜΙΟΝΗ	(Προτάσσει το ποτήρι). Δεν ήταν ανάγκη.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Η δεσποσύνη.
ΑΛΚΜΗΝΗ	Να μεν πουν πως είμασταν ακατάδεκτοι.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Λοιπόν εις υγείαν.
ΟΛΟΙ	Εις υγείαν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Πε μας να δούμεν, κύριε Ηρακλή. Ποιον εν το παράπονο σου;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Εξοχότατε με συγχωρείτε. Ο Ηρακλής μόλις ήρτεν. Ἄλλωστε εἶναι ἐδῶ γείτονας. Κανένας δεν τον βιάζει. Ἐξω περιμένουν κάποια πρόσωπα, που πληροφορήθηκαν την ἀφιξη σας και ἤρταν να υποβάλουν τα σέβη τους.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Ποιοι εν τούτοι;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Αξιότιμα μέλη της κοινότητάς μας.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Καλάν, καλάν, πε τους να ἴρτουν να τελειώνουμεν.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Φίλιππε, σε παρακαλώ πήγαινε να ειδοποιήσεις τον κύριον Διογένην.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Να πάει η αφεντιά σου που τους εκουβάλησες.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Καλά θα πάω, μα θα τα ξαναπούμε. Με συγχωρείτε μισό λεπτόν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Ελεύθερα.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Πώς λέγεστε δεσποινίς.
ΑΛΚΜΗΝΗ	Αλκμήνη.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Πολύ ωραίο όνομα.
ΑΛΚΜΗΝΗ	Εβκάλαν με τ' όνομαν της στετές μου.

ΗΛΕΚΤΡΑ	Από γενιά σε γενιά δηλαδή.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Ήταν μια γεναίκα κυρία η μακαρίτισσα, που δεν είσιεν άλλην.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Έφαν την τζι εξικοκάλισεν την ο κουνόσσιυλλος ο τζύρης μου. Ώσπου τζι έπειπεν την πριν την ώραν της. Είχαμεν περιουσίες εμείς! Έφαν τες ο μακαρότης. Ο Θεός αναπάφει τον. Τι να κάμουμεν. Ας εν καλά ευρέθηκεν ο Ηρακλής τζι εξήτησεν με. Τι να κάμουμεν. Πασκίζε με τα δκυο του σιέρκα να μας θρέψει. Εσύ κυρία, πρέπει να 'σιεις περιουσίαν για να σε πάρει κοτζιάμου άδρωπος.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Αγαπηθήκαμεν εμείς.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Εν καλά, αλλά πρέπει να τα καταφέρνεις.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Εσείς κυρία Ασπασία έχετε περιουσία;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Δόξα σοι ο Θεός.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Ο κύριος Αριστοφάνης δε φαίνεται άνθρωπος του μόχθου.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Σήμερα με τα μηχανήματα μιαν εβδομάδα σπέρνεις τζιαι μια θερίζεις.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Μεν τους λυπάσαι τούτους. Η πέτσα τους εν γεμάτη λίρες. Μα κόρη Αλκμήνη, τι έσιεις κόρη μου τζιαι ποσφίγγεσαι;
ΑΛΚΜΗΝΗ	Στενοχωρία.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Έσει γούστο.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Θέλεις τίποτε;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Τι να θέλει;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Πέρασε Διογένη. Πέρασε γιε μου. Εξοχότατε ο Διογένης, όπως σας έλεγα, είναι έναν από τα εκλεκτά μέλη της κοινότητάς μας. Και όπως σας έλεγα θέλει να υποβάλει τα σέβη του και παράλληλα να υποβάλει και μίαν παράκλησιν.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Ακούω, ακούω.
ΔΙΟΓΕΝΗΣ	Ζιω μόνος μου, κύριε υπουργέ.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	(Παύση). Εεεε;
ΔΙΟΓΕΝΗΣ	Η τύχη ξέρετε άμα χτυπήσει χτυπά αλύπητα.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ο πόνος μέχρι τελευταία.....
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Παρόλον τον πόνον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Παρόλον το σπαραγμό...
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Εστάθηκα τζι έκαμα το καθήκον μου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Και τολμώ να πω τόσον καλά, σαν να είχεν και τη συμπαράστασιν της μακαρίτισσας.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Πάσιν τωρά τέσσερα χρόνια που έχασα την αγαπημένη μου γεναίκαν. Τζι εστάθηκα πιστός εις την μνήμην της.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πιστός όσον κανέννας άλλος.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Έχω τζιαι δυο κόρες, εξοχότατε, που τες επάντρεψα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τολμώ να πωσ τες εκαλοπάντρεψε.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Μπορώ να πω ότι έχω εκπληρώσει την αποστολή μου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τες υποχρεώσεις του.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Οι κόρες μου δεν μ' έχουν πκιον ανάγκην. Έχουν τους αντράες τους.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Συνέχισε Διογένη.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Η τύχη τελευταία άρκεψεν, φαίνεται, πάλε να μου χαμογελά. Έτυχε να γνωρίσω μιαν κοπέλα. Μιαν εξαιρετικήν κοπέλα. Μιαν καθώς πρέπει κοπέλα. Μιαν κοπέλαν η οποία τέλος πάντων....
- ΗΡΑΚΛΗΣ Έκαμες κάφκαν ρε ρουφκιάνε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ Ηρακλή. Απαγορεύονται αυτές οι εκφράσεις σ' αυτό το σπίτι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Καλάν εσέναν γιατί σου κατοφαίνεται. Εν εσέναν π' αρωτώ; Πε μας ρε να δούμεν. Εκατάφερες τα; Μπράβο ρε. Δε σε επεέντιζα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ Ηρακλή. Κύριε Υπουργέ διαπιστώνετε ασφαλώς πως είχα δίκαιο.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Σε παρακαλώ. Άφησ' τον κύριο να τελειώσει.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εντάξει πάω πάσο. Αλλά βάλε αλλόναν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Να σουβάλω. Έλα τζι έναν κοκκαλούι να ποσκολιέσαι.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Λοιπόν Διογένη. Περιμένει ο κύριος υπουργός.

- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Όπως σας είπα, κύριε Υπουργέ, έτυχε τελευταία να σχετιστώ με μια κοπέλαν. Τζι όπως καταλαβαίνετε ο κάθε τίμιος άνθρωπος θέλει να κάμνει τίμα τες δουλειές του.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είναι τίμιος άνθρωπος ο Διογένης κύριε Υπουργέ.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Θέλω να έχω μια νόμιμη σχέσηιν, κύριε Υπουργέ.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Θέλει να παντρευτεί την κόρη.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ας την παντρευτεί. Ποιος τον κρατεί.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Θα χρειαστούμεν λλίον τη βοήθεια σας εξοχότατε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ακούω.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Θέλουμεν να παρακαλέσουμεν να πείτε καμιάν κουβένταν του υπουργού Εσωτερικών πέρκιμον...
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πέρκιμον συστήσει στην υπηρεσίαν αλλοδαπών να παραβλέψει κανένα μήνα...
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Ώσπου να κανονιστώ οικονομικά για τον γάμον.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τι σχέσιν έχουν τα οικονομικά σου κύριε με την υπηρεσίαν αλλοδαπών;
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Δεν εκατάλαβες εξοχότατε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε, με συγχωρείτε. Η μέλλουσα σύζυγος έχει σχέσιν με την υπηρεσίαν αλλοδαπών. Εντός των ημερών πρόκειται να την απελάσουν, διότι λήγει η άδεια εργασίας και παραμονής της στην Κύπρο.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εν Ρουμάνια ρε οξά Φιλιππινέζα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ, Ηρακλή. Σε παρακαλώ.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πόθθεν κατάγεται, κύριε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μάλιστα. Κατάγεται εκ Ρουμανίας.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εν αρτίστα ρε ρουφκιάνε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ Ηρακλή.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Είντα δουλειάν κάμνει;
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Δυστυχώς εργάζεται νυχτέρι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Άκου τοοοοοο.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πού εργάζεται;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μάλιστα. Μισό λεπτό. (Βγάζει το σημειωματάριο). Εργάζεται στο Κρέιζυ Χοοοορς.

- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μάλιστα. Δυστυχώς δεν ημπορώ να κάμω τίποτε. Άλλωστε όπως σωστά το είπες, δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του υπουργείου Παιδείας το Κρέιζυ Χορς
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι εξοχότατε, αλλά θα μπορούσατε ίσως με έναν τηλεφώνημα να παρέμβετε προς την πλευράν του κυρίου Υπουργού των Εσωτερικών.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Μα κύριε Αριστοφάνη εδώ υπάρχει νόμος. Δεν ημπορούμεν να παραβαίνουμεν τον νόμον.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε εξοχότατε αλλά οι νόμοι έγιναν για να εξυπηρετούν τους ανθρώπους, όχι να τους ταλαιπωρούν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ποιον ταλαιπωρούν, κύριε, οι νόμοι;
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Έν δίκαιον εξοχότατε να τζιοιμούμαι μόνος μου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ποιος ανθρώπινος νόμος επιτρέπει να ταλαιπωρείται έτσι ένας άνθρωπος. Ο Θεός που είναι εκεί ψηλά. Ο Θεός λέω...
- ΕΡΜΙΟΝΗ Δοξάζω τ' όνομαν του τζιαι προσκυνώ το.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τι έσει να κάμει ο Θεός κύριε με την υπηρεσίαν αλλοδαπών;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δε με καταλαβαίνετε εξοχότατε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω. Τι ακριβώς θέλετε κύριε;
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ Να καθυστερήσει κανένα μήνα η απέλαση, ώσπου να κανονιστώ οικονομικά για τον γάμον.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γράψε τ' όνομαν του σ' ένα χαρτίν τζιαι δωσ' μου το.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μάλιστα εξοχότατε. Αμέσως. Έλα Διογένη, έλα.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Μα κόρη Αλκμήνη τι έσεις παιδί μου τζιαι ποσφίγγεσαι.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Στενοχωρία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσει γούστον.
- ΦΙΛΗΠΠΟΣ Να πάω σιόρ να φωνάξω ένα γιατρό.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι τζύρην έσει τζιαι μάνα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ορίστε εξοχότατε. Είναι κατατοπισμένοι. Μόνο με το όνομα θα βρούν την υπόθεσιν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Καλάν καλά.

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ευχαριστώ πολύ εξοχότατε. Ευχαριστώ πάρα πολύ. Διογένη άκουσες και μίλησες με τον κύριο Υπουργό. Βλέπεις με πόσον ενδιαφέρον θα δει το πρόβλημα σου. Πήγαινε τώρα και να μου στείλεις τον επόμενο.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη...
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όπως σου είπα Διογένη.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τον επόμενο.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη. Για να ξεκαθαρίζουμε τα πράματα. Αν έρτει άλλος να μου ζητήσει οτιδήποτε θα πιάσω τη γεναίκα μου τζιαι θα σηκωστούμε να φύουμεν. Είμαστεν κουρασμένοι. Έχομεν τόσα προβλήματα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε εξοχότατε. Χίλια συγνώμη. Δεν το γνώριζα πως είστε κουρασμένος.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ήχαμεν να φάμεν μια μπουτσιάν φαϊ, θέλετε να το βγάλετε που τα ρουθούνια μας;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Χίλια συγνώμη εξοχότατε. Φίλιππε παιδί μου, πήγαινε να πεις εις τους υπόλοιπους να σηκωσούν να φύγουν. Πες τους ότι...
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ξέρω είνταν πον να τους πω. (Φεύγει).
- ΕΡΜΙΟΝΗ Μα κόρη μου, για τ' όνομαν του Θεού. Τι έσιεις τζιαι ποσφίγγεσαι;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Στενοχωρία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσει γούστο.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Αλήθεια τι σου συμβαίνει, δεσποσύνη. Μήπως μπορούμε να σε βοηθήσουμε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ρε Ηλέκτρα, σε παρακαλώ. Μεν ιβλαστάς τζιαμαί που δεν σε σπέρνουν.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Μια ερώτηση έκανα.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Λοιπόν, κύριε Ηρακλή. Πριν να φύουμεν πε μας τζιαι το πρόβλημά σου. Τι σου εκάμαμεν τζιαι ξιτιμάζεις μας;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ξιτιμάζω σας;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Άκουσα σε με τ' αφκιά μου. Δεν ημπορείς να με βγάλεις ψεύτην.

- ΗΡΑΚΛΗΣ Δε έχω τίποτε μαζί σου, κύριε.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ Φταίει σου άλλος τζιαι ξιτιμάζεις άλλον;
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Είναι το φυσικόν του εξοχότατε. Να βρίζει τον κόσμον. Κανένας δεν του φταίει.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Είμαι πελλός, ρε, να φωνάζω χωρίς λόγο;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γιατί τσακκώνεστε;
ΗΡΑΚΛΗΣ Για τες όρνιθες.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ Ποιες όρνιθες;
ΗΡΑΚΛΗΣ Τ' Αριστοφάνη.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τι σου φταίξαν οι όρνιθες τ' Αριστοφάνη;
ΗΡΑΚΛΗΣ Τι μου φταίξαν! Ρωτά τι μου φταίξαν! Πρώτα πρώτα είσαι τζιαι Υπουργός. Τζιαι δεν το ξέρεις ότι απαγορεύεται να 'σιεις όρνιθες στην αυλή σου; Εσού έσιεις όρνιθες στην αυλή σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αντιλαμβάνεσθε, εξοχότατε, από τον τρόπον που σας απευθύνεται...
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Καλάν κύριε Ηρακλή, εν λόγος τούτος να τσακκώνεστε; Ένας τοίχος σας χωρίζει
ΗΡΑΚΛΗΣ Εγώ δε θέλω να τσακκώνομαι. Δεν είμαι καυκατζής. Αλλά έχω την απαίτησιν κύριε, να τες καθαρίζει. Να μεν ιβρωμούν τζιαι να χτιτζιάζουν τον τόπον. Είπα του μιαν, είπα του δυο, είπα του πέντε, είπα του δέκα. Φκια κουφά. Λαλώ του το τζιαι να το βάλει καλά στον νουν του. Αν δεν τες ιπατζιέψω να μεν με λαλούν Ηρακλή.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κάμε το για να σε μπήξω φυλακή.
ΗΡΑΚΛΗΣ Εγώ θα σε μπήξω φυλακή, ρε πεζεβέγκη.
ΑΣΠΑΣΙΑ Καλά τζι εν αντρέπεσαι! Εσσω μας τζιαι ξιτιμάζεις μας.
ΗΡΑΚΛΗΣ Τζι έσσω σας τζι έξω σας, άμα λάχει.
ΑΣΠΑΣΙΑ Πεζεβέγκης α! Το μέτωπον του Αριστοφάνη εν καθαρόν. Άλλοι να πασπατέψουν το δικόν τους.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ασπασία.
ΕΡΜΙΟΝΗ Τι θέλεις να πεις βρα.
ΑΣΠΑΣΙΑ Ό,τι είχα να πω είπα το.
ΕΡΜΙΟΝΗ Να πήξεις τζιαι ν' ανοίξεις σαν τον μάμπουρον.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Εσού ν' ανοίξεις ρα κλιλιντζήρα, ανεβράκωτη.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Κκλιλιντζήρα τζι ανεβράκωτη είσαι σου τζι ούλλο σου το σόι.
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Βγάζει φωνή μεγάλη). Εεεεε βκάρτε φάουσαν. (Παύση).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εξοχότατε, εξοχότατη, λυπούμαι αφάνταστα για τη σκη-
νήν, η οποία προηγήθηκεν. Γνωρίζω πολύ καλά την
υψηλή σας μόρφωση και καταγωγή. Γνωρίζω τα ευγενικά
σας αισθήματα.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εεε Αριστοφάνη, για να 'χουμεν καλό ρώτημα. Γιατί δεν
καθαρίζεις τες όρνιθες σου τζιαι παραπονιούνται οι γει-
τόνοι;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Με συγχωρείτε εξοχότατε. Από την ώραν που ήρθατε
έχετε νιώσει τίποτε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τι να νιώσω δηλαδή;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σας έδωσε καμιά...
- ΑΣΠΑΣΙΑ Μουσιάδα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μυρωδιά.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Όι δε μου έδωσε.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν το βρίσκετε παράξενο; Εσάς να μη σας διά τίποτε και
οι γείτονες μας να διαμαρτύρονται;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Είντα όμορφα ρε που ξέρεις τζιαι κάμνεις τες δουλειές
σου! Εγέννησεν τζι άλλους όξυπνους σαν εσέναν η μάνα
σου; Έσειι που το πρωίν που σαρίζουν, σφογαρίζουν,
σύρνουν ασβέστην, πιτούν σπρέι, για να ξιβρωμίσουν οι
βρωμισμένες. Να 'ρτετε μιαν ημέραν χωρίς να σας καρ-
τερούν, τζι αν δεν πιάσετε την μούττην σας πριν να μπί-
τε στο χωρκόν, να το ξουρίσω που την μιαν πάνταν τζιαι
να κυκλοφορώ όπως την μαϊμόνα.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εν αλήθεια που λαλεί ο Ηρακλής κύριε Αριστοφάνη;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γιατί δεν παραπονιέται άλλος συγχωριανός εξοχότατε;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Γιατί έρεξες τους ούλλους εις το σιέριν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γιατί δεν κάμνεις κάτι, κύριε Αριστοφάνη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μην ακούτε εξοχότατε....

- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εσύ κύριε, αν πιστεύεις ότι υπάρχει παράβαση, τζι αν υπάρχει νόμος που να σε καλύπτει, γιατί δεν καταγγέλλεις την υπόθεση;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Μπράβο. Τωρά ήρτες τζιαμαί που σ' έθελα. Ξέρεις πόσες φορές επήα στην αστυνομίαν τζιαι δε γίνεται τίποτε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γιατί δεν γίνεται τίποτε;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Γιατί έρχεται εντολή τζιαι σβήνουν το λαπόρτο.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πόθθεν έρχεται εντολή;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Που τζείνους που τρώσιν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μη δίνετε πίστιν εξοχότατε.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Σε παρακαλώ κύριε. Να τελειώσω πρώτα με τον κύριον. Ποιοι τρώσιν, κύριε, τζιαι πόθθεν τρώσιν;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Γιατί έμεινεν πλάσμαν που να μεν φάει που τες όρνιθες τ' Αριστοφάνη;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Πε μου έναν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Η αφεντιά σου. Πόψε τι έφαες; Δεν εν που τες όρνιθες τ' Αριστοφάνη; Σαν εσένα εφάσιν μέσα σε τουν' την αυλή! Πέραν που τζείνες που τους κουβαλεί έσσω τους. Άλλες ζωντανές τζι άλλες σφαμένες. Γιατί σε κάλεσεν να φάεις που τες όρνιθες του; Γιατί σε εχτιμά! Όι. Γιατί θέλει να σε υποχρεώσει. Άμα σε χρειαστεί να 'ρτει να σ' έβρει. Να του σβήσεις κανένα λαπόρτο. Να διορίσεις κανέναν δικόν του. Να του βγάλεις καμιάν άδειαν, να του κανονίσεις καμιάν δουλειά στο κτηματολόγιο, να του χαρίσεις λλίους φόρους. Έτο για τούτα ούλλα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σε παρακαλώ, σε παρακαλώ.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Εγώ σε παρακαλώ. Δεν ετέλειωσα ακόμα. (Παύση). Χτυπάτε γυρόν της Κύπρου επτά φορές την εβτομάδα. Να βαφτίσετε, να χαρτώσετε, να αρμάσετε. Έσιετε πεντακόσια βαφτιστικά ο καθένας τζιαι δέκα σηλιάες κουμπάρους.....
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εξοχότατε, θα αντιλαμβάνεστε ασφαλώς γιατί επέμενα να κρατήσω κλειστήν την αποψινήν μας συναναστροφήν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Εεε Ηλέκτρα, αν είσαι έτοιμη μπορούμεν να φύουμεν. Λοιπόν κύριοι ευχαριστούμεν σας πολλά....

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μα εξοχότατε δε γίνεται να μας φύγετε έτσι ξαφνικά. Ασπασία, Ασπασία σε παρακαλώ, καφέδες για τους ξένους μας.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αμέσως, καλό.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Φχαριστούμεν, κύριε Αριστοφάνη, αλλά επέρασεν η ώρα.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Παναγία μου, Παναγία μου, Παναγία μου.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Τι έπαθες κόρη τζιαι φωνάζεις.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Έσει γούστο.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Έχει γούστο.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Να πεταχτώ να φέρω ένα γιατρό;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Παναγία μου, δεν ημπορώ. Νιώθω στενοχωρία. Δεν ημπορώ. Ένα γιατρόν, ένα γιατρόν. Παναγία μου, Παναγία μου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Θα πεταχτώ σιόρ να φέρω ένα γιατρό. (Φεύγει).
- ΕΡΜΙΟΝΗ Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον τι έπαθεν η κόρη μας; Τι έπαθες Αλκμήνη μου; Τι έπαθες καλή μου κόρη;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δεν ημπορώ ν' αναπνεύσω.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τι έσειεις κόρη τζιαι δεν ημπορείς;
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δεν ιξέρω.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Πού πονείς κόρη. Δείξε μου. Πού πονείς;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Σας παρακαλώ, σας παρακαλώ. Κάντε πίσω. Ίσως εγώ να μπορέσω να βοηθήσω περισσότερον.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Τι έσειεις κόρη. Γιατί δεν μας εξηγάς;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Σας παρακαλώ. Μη φωνάζετε στο κορίτσι. Κάντε πίσω κι άστε με να δω τι συμβαίνει. Μη φοβάσαι, κορίτσι μου, μη φοβάσαι, μωρό μου. Έλα πες μου τι νιώθεις.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Μάνα μου την κόρη μου, την καλή μου την κόρηηηηη.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Σας παρακαλώ κυρία. Μη πανικοβάλλετε το παιδί. Έλα κορίτσι μου, έλα μωρό μου, πες μου πού πονείς.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Δαμαί, δαμαί, δαμαί.
- ΗΛΕΚΤΡΑ Πού ακριβώς; Εδώ; Εδώ; Άνοιξε λίγο το φορεματάκι σου. Να αναπνέεις ελεύθερα. Πωπω πω πω τι είναι αυτά κορίτσι μου. Τι είναι αυτές όλες οι ζώνες;

ΕΡΜΙΟΝΗ	Μάνα μου την κόρη μου.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Σσσς.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Έλα μωρό μου. Έλα να τα αφαιρέσουμε όλα τούτα. Να μπορείς να αναπνέεις ελεύθερα. (Ξετυλίγει μια μακριά ρούχινη άσπρη ζώνη).
ΕΡΜΙΟΝΗ	Κύριε ελέησον, κύριε ελέησον.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Έλα κορίτσι μου. Μην ανησυχείς. Έχε μου εμπιστοσύνη. Ένα κρεβάτι. Πού υπάρχει ένα κρεβάτι;
ΑΣΠΑΣΙΑ	Μέσα κυρία. Έλα να σε βοηθήσω να την πάρουμε.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Να 'ρωτῶ τζι εγώ.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Όχι δεν κάνει. Δεν κάνει. (Μπαίνουν μέσα).
ΕΡΜΙΟΝΗ	Μάνα μου την κόρη μου. Την προκομμένη μου την κόρη.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Εσύ κύριε, που είσαι μορφωμένος, δεν υποψιάζεσαι τι συμβαίνει; Τι έπαθεν η κοπελλούα έτσι ξαφνικά; Δε σου έτυχεν εσέναν να πάθεις έτσι κακό;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Εγώ είμαι σίγουρος ότι δεν πρέπει να ανησυχείτε. Έχω εμπιστοσύνη στη γεναίκα μου. Μην ανησυχείτε.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Ναι, μα άκου την κοπελλούαν... Φωνάζει.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Είναι φυσιολογικό.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Εντάξει. Μην ανησυχείτε καθόλου. Όλα εξελίσσονται φυσιολογικά. Όπου να 'σαι φθάνομεν αισίως στο τέρμα της κηύσεως. Μην ανησυχείτε καθόλου.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Εν καλά η κόρη μου; Η καλή μου, η προκομμένη μου η κόρη...
ΗΛΕΚΤΡΑ	Θηρίο είναι, θηρίο.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Δοξάζω τ' όνομαν του τζιαι προσκυνώ το.
ΗΛΕΚΤΡΑ	Το εσωτερικόν μητρικόν στόμιον, η τραχηλική κοιλότης και το εξωτερικόν μητρικόν στόμιον διεστάλησαν εδώ και ώρες. Μου κάνει εντύπωση.
	Εξελίχθησαν όλα τόσο φυσιολογικά και ανώδυνα.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Είνταν που λαλεί;
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Κυοφορεί χωρίς πόνους, λαλεί.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Δοξάζω τ' όνομαν του τζιαι προσκυνώ το.

- ΗΛΕΚΤΡΑ Τώρα, όπου να 'σαι, μπαίνομε στη δεύτερη περίοδο. Μην ανησυχείτε καθόλου. Όπου να 'ναι το έμβρυο θ' αρχίσει να εξωθεύεται διά του πυελογόνου σωλήνος, διά να εξέλθει διά της σχισμής του αιδοίου.
- ΑΛΚΜΗΝΗ Ααααααα.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αααα ιδού και ο Φίλιππος.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δεν ήύρα τον γιατρόν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Που στ' ανάθεμαν επήεν τζι εχάθηκεν;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Επήε στην Ευρώπη για επιστημονικό συνέδριο.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Δεν κάθονται σ' έναν τόπον, που να παν τ' άντερα τους. Ποιος γιατρός ρε, εν τούτος;
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ένας μάμμος.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Μάμμος! Τι να κάμουμεν εμείς τον μάμμο; Τόσους γιατρούς επήες να δώκεις πάνω στον μάμμο;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ευτυχώς. Έκαμεν τζιαι κάτι έξυπνο. (Κλάμα μωρού).
- ΕΡΜΙΟΝΗ Κύριε ελέησον. Ποια ετζιοιλιπονούσεν τζιαι δεν το μάθαμε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έλα φίλε μου. Φέρτο ποτήρι σου να σου γείρω αλλό 'να.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Μα εβάρτηκες να μας μεθύσεις πόψε, ρε κουμπάρε;
- ΑΣΠΑΣΙΑ (Βγαίνει με την Ηλέκτρα κρατώντας το παιδί). Να σας ζήσει Ερμιόνη να σας ζήσει Ηρακλή.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ποιος να μας ιζήσει;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Το νεογέννητον.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Εγέννησεν η τσούρα μας;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Η κόρη σας.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Η κόρη μας;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Η κόρη σας καλό.
- ΕΡΜΙΟΝΗ Η κόρη μας!
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι εκάμναμεν τόσην ώραν;
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ένα μασιαίρι, φέρτε μου ένα μασιαίρι να τη σφάξω.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ηρακλή... Ηρακλή, σύνελθε Ηρακλή... Για τ' όνομαν του Θεού.
- ΗΡΑΚΛΗΣ Ένα μασιαίρι, μια τσάππα, μιαν κουνιά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Θκειε Ηρακλή, θκειε Ηρακλή. Για τ' όνομαν του Θεού.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Για τ' όνομαν του Θεού, κύριε Ηρακλή. Ούτε η πρώτη ένει, ούτε η τελευταία.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Θα την πνίξω με τα ίδια μου τα σιέρα.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Θκειε Ηρακλή.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Ξαπόλα με.
ΥΠΟΥΡΓΟΣ	Κύριε Ηρακλή.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Σύνελθε Ηρακλή.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Φύετε τζι αφήστε με.
ΕΡΜΙΟΝΗ	Απού να δώσει ο Θεός μου.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Θκειε Ηρακλή, θκειε Ηρακλή σκότωσ' με εμένα.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Αν δεν φύεις που ομπρός μου θα το κάμω.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Κάμε το.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Θα σε σκοτώσω, φύε.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Για τ' όνομαν του Θεού, Ηρακλή.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Σκότωσ' με γιατί αξίζει μου.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Φύε λαλώ σου, θα σε σκοτώσω.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Για τ' όνομαν του Θεού Ηρακλή.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Σκότωσ' με. Εγώ είμαι ο φταίχτης.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Για τ' όνομαν του Θεού, Φίλιππε.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Φίλιππε.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Εγώ είμαι ο φταίχτης.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Για τ' όνομαν του Θεού Φίλιππε.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Φίλιππε.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Εσύ είσαι ο φταίχτης;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Ναι εγώ είμαι ο φταίχτης.
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ	Φίλιππε, παιδί μου Φίλιππε. Σύνελθε τέκνον μου.
ΑΣΠΑΣΙΑ	Φίλιππε.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Είπες εσύ είσαι ο φταίχτης;
ΦΙΛΙΠΠΟΣ	Ναι εγώ είμαι ο φταίχτης.
ΗΡΑΚΛΗΣ	Εεεε, τότε κάτσετε να συνεχίσουμεν το ζιαφέτι.

ΕΙΚΟΝΑ 3

(Κάθονται έξω ο Αριστοφάνης, ο Υπουργός, η Ηλέκτρα και η Ασπασία. Οι άλλοι είναι μέσα).

- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να μου κάμει εμέναν τούτον το πράμα. Ποιος το επίστευκεν! Το χτηνόν. Επήεν τζι έδωκεν, με συγχωρείτε, μεσ' στα σκατά. Έτσι όνειρα είχα εγώ για λλόου του; Να δώκει πάνω στην κόρην του Ηρακλή, που πελλόν τον ανεβάζουν τζιαι πελλόν τον κατεβάζουν; Θα με θωρούν τζιαι θα γελούν ποτζεί που ρέσσω. Ο Αριστοφάνης με το νάμιν. Ο Αριστοφάνης που τραπέζωσεν υπουργούς τζιαι βουλευτές, που πάταν τζι έτρεμεν η γη. Ο Αριστοφάνης που τον εθωρούσαν τζι επροσηκώννονταν, επήεν τζι έδωκεν μεσ' στα σκατά. Αααα μάνα μου, μάνα μου.....
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη, για τ' όνομαν του Θεού. Σύνελθε. Ούτε η πρώτη ένει ούτε η τελευταία.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έτσι όνειρα είχα εγώ για λλόου του; (Κλαίει). Έτσι όνειρα είχα εγώ για λλόου του, που καλλίπτερα να μεν τον έφερνα στον κόσμο.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι θα κάμομεν; Να βκούμεν που την ζωή μας;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έτσι όνειρα είχα για λλόου του;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη, άκου μας τζι εμάς. Κάτι είδαμεν παραπάνω.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τίποτε δε θέλω ν' ακούσω. Θα φύω. Θα πάω να χαθώ. (Σηκώνεται να φύγει).
- ΑΣΠΑΣΙΑ Καλέ για τ' όνομαν του Θεού.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη, κοίταξε.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Άκου μας τζι εμάς.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Είπες ότι ενδιαφέρηκες να τον διορίσεις αστυνομικό. Ε, λοιπόν σου δίνω το λόγο μου ότι με την πρώτην ευκαιρία θα φροντίσω να διοριστεί.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τζιαι τι θα κάμνει, γιε μου, τούτος στην αστυνομίαν;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κάτι θα βρεθεί να κάμνει. Οι άλλοι δηλαδή τι κάμνουν.

- ΗΛΕΚΤΡΑ Στο κάτω κάτω ας παίζει στη φιλαρμονική. Τι λες Πλάτων.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Θα με θωρούν τζιαι θα γελούν. Θα με περιπαίζουν. Θα φύω, θα χαθώ. (Ξεκινά προς το ξωπόρτι. Η Ασπασία σκύβει στ' αφτί του υπουργού). Πε του ότι θα βαφτίσεις το μωρό.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη. Μια στιγμή. Έλα δα σιόρ. Πού ξεκίνησες να πάεις; Έτσι κάμνουν οι αθρόποι; Καλιείς μας έσω σου τζιαι σηκώννεσαι να φύεις;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ «Δεν έχω σπίτι. Δεν έχω οδόν. Έτσι που τη ζωή μου ρήμαξα εδώ, σ' όλη τη γη τη χάλασα.»
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Έλα δα σιόρ. Ποιον εν το πρόβλημα. Το μωρό;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Τζείνος που το 'σπειρεν ας το τσιεκκέρει.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Τζιαι θα το κάμεις να φύεις τζιαι να εγκαταλείψεις τ' αγγονού σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να μεν το δω στα μμάθκια μου.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αλήθεια, με τη σύγχυση εξιχάσαμεν να ρωτήσουμεν. Τι είναι γιος ή κόρη;
- ΗΛΕΚΤΡΑ Γιος.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Γιος. Αριστοφάνης ο νεότερος.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν τον θέλω, δεν τον θέλω, δεν τον θέλω. Πετάξετε τον τζει κάτω στες όρνιθες.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κανονικά το όνομα πρέπει να το αποφασίζει ο τατάς. Αλλά δεν πειράζει. Θα κάμω εξαιρέσιν. Δε θα επιμένω να βγάλω τ' όνομά μου. Θα το βγάλω Αριστοφάνη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να το βγάλετε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Βεβαίως.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δηλαδή θα το βαφτίσετε;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη, θα το αφήσουμεν αβάφτιστο;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Θα το βαφτίσετε εσείς προσωπικά;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Θα είναι τιμή μου να βαφτίσω τον εγγονόν του Αριστοφάνη.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Σοβαρολογείτε;

- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κύριε Αριστοφάνη, η βάπτιση είναι μυστήριο. Μπορώ να την περιπαίζω;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Ναι έχετε δίκαιο. Η βάπτισις είναι μυστήριο. Διά της βαπτίσεως απαλλάσσεται ο άνθρωπος του προπατορικού αμαρτήματος. Μυστήριο! Μυστήριο μέγα! Λέτε εξοχότατε να καλέσομεν την Αυτού Μακαριότητα τον Αρχιεπίσκοπο να τελέσει το μυστήριο;
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Να τον καλέσομεν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αν τον καλέσει η εξοχότητά σας, σίγουρα θα έρτει.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Αν εν αδικιασερός θα 'ρτει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να τον προδιαθέσετε. Μιλήστε του για τες όρνιθες. Έχω ακούσει, μεταξύ μας, ότι τους έχει ιδιαίτερην αδυναμίαν.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Θα του τες εκθειάσω.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Φυσικά πρώτα θα τον καλέσομεν να τελέσει το μυστήριο του γάμου.
- ΥΠΟΥΡΓΟΣ Θα σφάξουμεν τζιαι όρνιθες.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Κύριε ελέησον. (Βγάζει το σημειωματάριον από την τζιέπην του, γράφει). Αρχίζοντας από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, εξοχότατε, ποιους άλλους θα λέγατε να καλέσομεν; Τι θα λέγατε τους πρέσβεις των πέντε μονίμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας;
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Βγαίνει στην πόρτα με την Ερμιόνη, κρατώντας το μωρό). Όϊ ρε το σσιυλλομπάσταρον! Φτυστός, κολλητός ο ίδιος ο Αριστοφάνης.

ΕΙΚΟΝΑ 4

(Η σκηνή είναι άδεια. Ακούγεται στο πικάπ από τη γειτονική αυλή ένα τραγούδι τελευταία επιτυχία).

- ΗΡΑΚΛΗΣ Άτε εις υγείαν. Εις υγείαν, Φίλιππε μου, τζιαι να τσακρίσουν οι οχτροί μας. (Ποτήρια που τσουγκρίζουν, μαχαίροπήρουνα). Πίνε ρε γενναίκα. Εις υγεία σου τζι εσένα ρε Αριστοφανούιν. Ο Θεός να δώσει να μεν πάρεις που τζείνον τον ψεύτην τον πολιτικάντην τον παππού σου. (Κλάμα μωρού).
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Άκου τα τέρατα. Πίνουν τζιαι διασκεδάζουν γιατί εγίνην το δικόν τους. Έτσι νομίζουν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Παραίτα λαλώ σου. Παραίτα τούτην την ιστορία.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Να μεν αντραπεί το λέσιν τζιαι να λαπορτάρει τον γονιόν του! Αν δεν ήμουν εγώ εδιορίζετον αστυνομικός ο γάδαρος; Τον πρώτον που λαπόρταρεν εν εμέναν. Εμέναν. Τον γονιόν που τον έσπειρεν.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Επί τέλους κάποιος έπρεπεν να το κάμει.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Αχαριστία ρε, αχαριστία.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Αύριον πρέπει να τες εξαφανίσεις σύμφωνα με το διάταγμαν του Δικαστηρίου.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Επήα σήμερα τζι είδα τζείνον τον γάδαρον.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ποιον γάδαρον;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Έσειε άλλον γάδαρον που τον κουμπάρο μας τον υπουργό;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ωωω, ετελειώσαν οι αγάπες σας;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Πάνω στο διάταγμαν του δικαστηρίου δεν ημπορεί να επέμβει ούτε ο Θεός λαλεί μου. Τζιαι τόσον τζαιρόν, λαλώ του, πού ήταν ο νους σου; Πριν να πάει η υπόθεση στο Δικαστήριο;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Τι απάντησε;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όταν επιμένει ο αστυνομικός, λαλεί, που καταγγέλλει μιαν υπόθεση, κανέννας δεν ημπορεί να την ισθήσει.

- ΑΣΠΑΣΙΑ Είδες κύριε μου! Άμα κάμνει έστω τζι ένας σωστά τη δουλειάν του!
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Μα τούτος κάμνει σωστά τη δουλειάν του ο γάδαρος;
- ΑΣΠΑΣΙΑ Όσο για τες όρνιθες, εν ο μόνος που τα κατάφερεν.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Όι. Δεν εν που καθήκον που το έκαμεν. Έσει με στο στομάσιν. Έσει στο στομάσιν τον γονιόν του. Ο γάδαρος, το χτηνόν.
- ΗΡΑΚΛΗΣ (Ανεβαίνει στον τοίχο). Ακούω σε, ρε πεξεβέγκη, που ξιτιμάζεις τον γαμπρόν μου.
- ΦΙΛΙΠΠΟΣ (Ανεβαίνει κι αυτός. Φορά στολήν αστυνομικού). Σε παρακαλώ, πατέρα. Μεν επεμβαίνεις. Μόνον εγώ ηύρα το κουμπίν του. Εσπούδασα εγώ τον Αριστοφάνην.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Δεν αντρέπεσαι, ρε Φίλιππε, να μιλάς έτσι στο γονιό σου;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Άφησ' τον. Η απάντηση του πελλού εν η σιωπή. (Παύση). Σφάξε καμιάν όρνιθαν τζιαι κάμε την με τα μακαρούνια τζιαι να δούμεν πκιον πότε θα φάμεν όρνιθαν του χαϊρούκού.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Ωωωω εκατάθεσες τα όπλα;
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Εκατάθεσα τα όπλα; Δεν ιξέρεις καλά τον Αριστοφάνην. Εκλείσαν μου τον γουμά; Θα ανοίξω πεζουναρόκόν. Θα τους ταΐζω πεζουνούδκια που δαμαί τζιαι να πάει. Να δω ποιος θα τα βάλει με τα πεζούνια. Με τες αθώες περιστέρες. Τες αθώες περιστέρες.
- ΑΣΠΑΣΙΑ Είσαι αδιόρθωτος μάνα μου..., αδιόρθωτος.
- ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Δεν τον ιξέρετε καλά τον Αριστοφάνη. Δεν τον ιξέρετε καθόλου καλά τον Αριστοφάνη. Δεν το ιξέρετε τον Αριστοφάνη. Δεν τον ιξέρετε....